

ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΙΣΥΡΙΩΝ

« Πολυβότης γάρ εις τῶν γιγάντων ὑπὸ τοῦ Διὸς βληθεὶς ἠνείχετο· Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφείψεν τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἤμαρτε· γέγονε γὰρ νήσος τὸ βληθὲν Νίσυρος. »

« Νῆσος ἑπταστάδιος πῶς τὴν πείμετρον, ὑψηλὴ καὶ θεατροειδὴς συναπτομένη χῶμασι πρὸς τὴν ἠπειρον καὶ ποιούσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον, κατ' αὐτὴν δὲ Νίσυρος πελαγία. » (Στράβων)

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΙΣΥΡΙΩΝ «Ο ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
ΕΠΑΙΝΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Γραφεία: 3ης Σεπτεμβρίου 25 (104 32 Αθήνα) ❖ Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2021 - Περ. Γ' ❖ Αρ. φύλλου 176

ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

ΔΥΟ ΜΑΧΕΣ, ΔΥΟ ΝΕΚΡΟΙ, ΕΝΑΣ ΚΑΗΜΟΣ

Λίγες μέρες πριν, ζήσαμε την επέτειο της ιστορικής μάχης του Εμπορείου στις 12 Φεβρουαρίου 1945 και λίγο μετά θα ζήσουμε την επέτειο και της άλλης εξίσου ιστορικής για τη Νίσυρο μάχης των Λουτρών στις 7 Μαρτίου 1944. Δύο σοβαρές πολεμικές επιχειρήσεις, στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου, που τράβηξαν την προεμία και την πίσυρη ζωή των κατοίκων του νησιού μας και σημάδεψαν την ιστορία της Νισύρου. Γνωστό και χιλιεπιωμένο το ιστορικό και στις δύο περιπτώσεις.

Στην πρώτη, μια διμοιρία Ιερολοχιτών είχε εγκλωβίσει ομάδα Γερμανών στο καφενείο του χωριού και στην προσπάθεια εξουδετέρωσής της έπεσε από τα εκθρικά πυρά ο Ανθυπολοχαγός Χατζνευαγγέλου. Και στη δεύτερη, συμμαχική περίπολος από κομάντος, παριστάνοντας Ιταλούς φρέρνδες, που τάχα υπηρετούσαν στο Ιταλικό Ορφανοτροφείο, το οποίο στεγαζόταν στο κτήριο των Λουτρών, έστειλαν ενέδρα σε Γερμανούς Αξιωματικούς, προσκαλώντας τους σε γεύμα στα Λουτρά.

Όμως αντί για το γεύμα, συνάντησαν επίθεση με όπλα και συνελήφθησαν, πλην ενός, ο οποίος έπεσε από τα πυρά των κομάντος. Δύο μαχές, δυο αντιμαχόμενες παρατάξεις, δυο νίκες των συμμαχικών, δυο νεκροί, όμως ένας, κοινός ο καημός για τις Νισυριές μανάδες, που με τον ίδιο πόνο, με την ίδια θλίψη, με τον ίδιο σπαραγμό, έσπευσαν και στη μια περίπτωση και στην άλλη, να κλάψουν δυο λεβέντες, που το βήμα του εχθρού τους έκοψε το νήμα της ζωής. Για κείνες, δεν υπήρξαν εχθροί και φίλοι, δεν πύγαν ως ξένες και περαστικές.

Την ώρα εκείνη με σπαραγμό ψυχής θρηνούσαν στο πόδι κάποιων άλλων μανάδων, που με χτυποκάρδι και αγωνία περίμεναν να τελειώσει ο πόλεμος και να σφίξουν στην αγκαλιά τους δυο λεβέντες, των οποίων τα κορμιά τώρα βρίσκονταν μπροστά σ' εκείνες άψυχα και ακίνητα. Τα έκλαψαν σαν δικά τους παιδιά με ειλικρίνεια, χωρίς προσποίηση, χωρίς υπολογισμούς, σαν γνήσιες νησιώτισσες και ελληνίδες μανάδες. Με θρήνο και σπαραγμό ψυχής, που λύγισε ακόμα και τον Γερμανό Αξιωματικό, που έφτασε από την Κω για να ερευνησει και να επιβάλει κυρώσεις και αντίποινα. Κι όμως έφυγε συγκινημένος και συγκλονισμένος από το «μεγαλείο» των Νισυριών μανάδων. Οι λίγες αυτές γραμμές ας αποτελέσουν μια λιπή προσφορά – αντίδωρο προς αυτό το μητρικό τους μεγαλείο.

ΘΕΣΕΙΣ - ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

ΜΟΝΟ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΝΟΙΑΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ...

Πολλές φορές η Νίσυρος έχει γίνει αποδέκτης της συνδρομής των Ενόπλων Δυνάμεων της Χώρας, στα πλαίσια της κοινωνικής προσφοράς τους, η οποία αποτελεί δραστηριότητα υψηλής προτεραιότητας, μετά την κύρια αποστολή τους. Θα θυμίσουμε σταχυολογικά ότι, πολλές φορές, σε περιπτώσεις λιευθρίας, υδροφόρες του Πολεμικού Ναυτικού έσπευσαν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα, Πολεμικά πλοία άλλου τύπου διατέθηκαν για τη μεταφορά ασθενών, με γνωστή μάλιστα την περίπτωση μιας επιτόκου Νισυροπούλας, η οποία, κατά τη μεταφορά σε μαιευτήριο, γέννησε στο καρέ πολεμικού πλοίου, του οποίου οι άνδρες του πληρώματος έγιναν και οι ανάδοχοι του νεογεννηθέντος. Το Ιατρείο Νισύρου πολλές φορές στο παρελθόν ενισχύθηκε από στρατευμένο ετιστημονικό ιατροφαρμακευτικό προσωπικό, ενώ κλιμάκια στρατιωτικών γιατρών συχνά-πυκνά σπεύδουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε ασθενείς συμπατριώτες μας. Και τελευταία δέχθηκε τη μεγάλη προσφορά της επίστρωσης, με τη φροντίδα κλιμακίου της ΜΟΜΚΑ, του δρόμου προς Άργος, τον οποίον μάλιστα είχε χαράξει η ίδια υπηρεσία στο παρελθόν. Επειδή έναντι αυτής της προσφοράς ακούστηκαν τελευταία κάποια άκοιμα σχόλια, θα σημειώσουμε πως το λιγότερο, που έχουμε υποχρέωση να εκφράσουμε προς τις Ελληνικές Ένοπλες Δυ-

νάμεις, είναι ευγνωμοσύνη και ευχαριστίες γι' αυτή τους την προσφορά. Διαφορετικά «το σιγά κρείττον του λαλείν»!...

ΣΤΟΥΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΑΓΝΟΗΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ !...

Τέσσερις από τις πέντε βουλευτικές τους έδρες έδωσαν οι Δωδεκανήσιοι στην κυβερνητική παράταξη, σπάζοντας την παράδοση, που ήθελε τα Δωδεκανήσια ως προπύργιο άλλων πολιτικών παρατάξεων. Και δικαιολογημένα περιμεναν, αυτή τους η προτίμηση να τύχει ανάλογης αναγνώρισης και ανταμοιβής εκ μέρους του επικεφαλής της παρατάξης, κατά την κατανομή των Υπουργικών χαρτοφυλακίων. Όμως γελάστηκαν. Η αναγνώριση εκδηλώθηκε αρχικά, με την παραχώρηση σε Δωδεκανήσιο βουλευτή μιας θέσης Υφυπουργού, έστω και με περιορισμένες αρμοδιότητες. Και παρά το γεγονός ότι, ο Υφυπουργός απεδείχθη γνώστης του αντικείμενου, ότι εργάστηκε με ζήλο, με δυναμισμό, με αποτελεσματικότητα, ότι είχαν άριστη συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους στην αρμοδιότητά του φορείς, με τον πρώτο κιόλας ανασηματισμό έσπευσε να τον αντικαταστήσει, παρακάμπτοντας και τους υπόλοιπους βουλευτές της ίδιας περιφέρειας. Φαίνεται πως εκείνα, που έλειπαν ήταν το φανταχτερό όνομα και το... δεκανίκι. Όμως δε θα πρέπει να διαφεύγει το ότι, έχει ο καιρός γυρίσματα.

ΤΑ ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ ΝΙΣΥΡΟΥ ΜΑΥΡΑ ΝΕΦΗ ΑΠΟ ΠΡΩΘΟΥΜΕΝΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

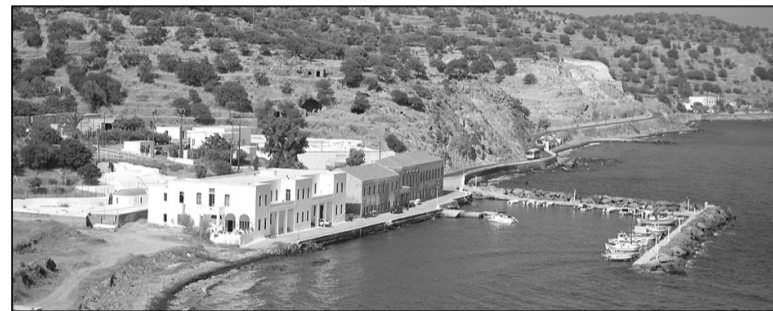
Σχέδιο Νόμου με θέμα «Ανάπτυξη Ιαματικού Τουρισμού» κατατέθηκε από το Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης στη Βουλή προς ψήφιση. Το περιεχόμενο του Νομοσχεδίου ανατρέπει την ως τώρα ισχύουσα διαδικασία λειτουργίας και διαχείρισης των ιαματικών λουτρικών εγκαταστάσεων, στερεί κάθε δικαίωμα από τους ΟΤΑ, που διαχειρίζονται λουτροπόλεις και παραχωρεί όλες τις αρμοδιότητες στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (ΕΟΤ).

Σκοπός του Νομοσχεδίου, όπως αναφέρεται, είναι, να θεθούν νέες βάσεις για την ανάπτυξη του ιαματικού τουρισμού, ο οποίος μέχρι σήμερα περιορίζεται στην εξυπηρέτηση ηλικιωμένων ατόμων, αλλά και να θεσπιστούν προϋποθέσεις για την προσέλκυση επενδύσεων και για τη δημιουργία υψηλής ποιότητας υποδομών και προσφερομένων υπηρεσιών, ώστε η χώρα να καταστεί τόπος ιαματικού τουρισμού. Στο Νομοσχέδιο, μεταξύ άλλων, αναφέρεται:

α.- Η διαχείριση των κάθε είδους ιαματικών φυσικών πόρων ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο, με την ισχύ του προωθούμενου Νομοσχεδίου, τη μεταβιβάζει κατά πλήρη κυριότητα και νομή, σε ειδικό φορέα του ΕΟΤ, με την επωνυμία «Ιαματικές Πηγές Ελλάδας Α.Ε.» ο οποίος έχει τη δυνατότητα να αναθέσει, με ειδική συμφωνία, τη διαχείριση σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Με άλλα λόγια, στις Ιαματικές πηγές της Νισύρου, που αξιοποιήθηκαν με τον ιδρώτα και το μόχθο των προγόνων μας, αφεντικό από εδώ κι εμπρός θα είναι ο ΕΟΤ, παρακάμπτοντας το Δήμο, που ως τώρα είχε και την κυριότητα και την επικράτεια.

β.- Εφ' όσον η ιαματική εγκατάσταση έχει ανεγερθεί σε ιδιωτικό χώρο, ο ΕΟΤ έχει το δικαίωμα να προβεί σε απαλλοτρίωση του χώρου.

γ.- Εκτός από το ιαματικό νερό επιτρέπεται και η χρήση λάσπης ως και η εισπνοή αερίων θεραπευτικής μορφής, τρόπο που εφαρμόζονταν ευρύτατα στα Λουτρά της Νισύρου, με μεταφορά λάσπης από το ηφαίστειο και με εισπνοές από υπάρχουσα «ξεφουσίστρα» στους λουτήρες της Γ' Θέσεως, με θε-

ματικά αποτελέσματα. Όμως κάποιος, κάποτε, κρατικό αρμόδιο απαγόρευσε τη χρήση και των δύο, ως... αναχρονιστικών.

δ.- Καθορίζονται οι όροι λειτουργίας, η στελέχωση με ιατρικό προσωπικό και οι διαδικασίες έκδοσης Γενικού Κανονισμού Λειτουργίας των Λουτροπόλεων, οι οποίες μετονομάζονται σε Κέντρα Ιαματικού Τουρισμού.

Όπως προκύπτει τόσο από τα προαναφερθέντα, όσο και από τα λοιπά προβλεπόμενα στο σχέδιο νόμου, ο προωθούμενος τρόπος συγκρότησης και λειτουργίας των ιαματικών πηγών αφαιρεί κάθε ρόλο και δικαίωμα από τους Δήμους, οι οποίοι διαχειρίζονταν ως τώρα ανάλογες μονάδες, επιφέρει καιροί πλήγημα στα οικονομικά τους, ενώ ακυρώνει στην ουσία την αναπτυξιακή τους προσπάθεια. Για τον λόγο αυτό η κατάθεση του νομοσχεδίου προσέκρουσε στη δυναμική αντίδραση των Δημάρχων, που διαχειρίζονται λουτροπόλεις. Μετάξυ αυτών και του Δημάρχου Νισύρου, ο οποίος σε επιστολή του απ' ευθείας προς τον Πρωθυπουργό Κυρ. Μητσοτάκη, μεταφέρει την έντονη αντίθεση τόσο του ίδιου, όσο και του συνόλου του λαού της Νισύρου, γιατί, όπως αναφέρει, με το προωθούμενο νομοσχέδιο καταπατείται η περιουσία του Δήμου, που δημιουργήθηκε με τον ιδρώτα και τον κόπο των φτωχών Νισυριών μεταναστών, που προσέφεραν από το υπέρημα τους για το καλό της γενετήριάς τους. Γράφει συγκεκριμένα ο Δήμαρχος:

«Αξιότιμε κ. Πρωθυπουργέ,

Εκφράζω την έντονη αντίθεσή μου και την αντίθεση ολόκληρης της κοινότητας της Νισύρου στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Τουρισμού, σηματοδοτώντας με τον παρόντα στην υπό δημιουργία Ανώνυμη Εταιρεία «Ιαματικές Πηγές Ελλάδας - ΠΙΕ Α.Ε.» (ΜΕΡΟΣ Β, ΑΡΘΡΑ 7 - 14).

Η εν λόγω εταιρεία, θα έχει ως αποκλειστικό σκοπό τη διοίκηση, διαχείριση, εκμετάλλευση και αξιοποίηση των φυσικών ιαματικών πόρων - μαζί με τις εγκαταστάσεις τους και του περιβάλλοντος των ιαματικών πόρων χώρου σε επίπεδο χιλίων μέτρων - που αποτελούν περιουσία του Δημοσίου ή/και των οικείων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η υποχρεωτική μεταφορά στην ΠΙΕ Α.Ε. όλων των πηγών, και η κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων των Δήμων αποτελεί ενέργεια που όχεται σε πλήρη αντίθεση με τους δημοκρατικούς θεσμούς της πατρίδας μας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ενέργεια αυτή ακυρώνει τον θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης και μεταφέρει βίαια την περιουσία των τοπικών κοινωνιών στο κεντρικό κράτος.

Η Νίσυρος, ένα νησί στην παραμεθόριο με την Τουαρία, έχει Ιαματικές πηγές που η αξιοποίησή τους μετρά 150 χρόνια λειτουργίας. Οι Νισυριοί που υπήρξαν από τους πρώτους μετανάστες στην Αμερική, έστειλαν από το 1908 έως το 1912, στην τότε Τουρκοκρατούμενη Νίσυρο, το ποσό των 5.000 δολαρίων για την δημιουργία του ξενοδοχειακού συγκροτήματος των Δημοτικών Λουτρών Νισύρου. Αυτοί οι ένηθμοι πατριώτες που το μεροκάματό τους τότε ήταν 50 λεπτά, κατέβαλαν αυτό το τεράστιο ποσό για τα δεδομένα της εποχής, για το καλό της πατρίδας τους. Το 1956 έστειλαν άλλα 15.500 δολάρια για την ανακαίνιση της Α' θέσης των Δημοτικών Λουτρών. Αυτοί οι φιλόξενοι πατριώτες με τις εισφορές τους από το 1908 έως το 1912 (2.392 δολάρια) έκτισαν το Δημοτικό σχολείο, την «Ομήρειο Κοινωνική Σχολή», που λειτουργεί έως και σήμερα.

Τα Δημοτικά Λουτρά της Νισύρου αποτέλεσαν την βάση της οικονομίας της Νισύρου για το μεγαλύτερο διάστημα του 2ου αιώνα έως την δεκαετία του '80 όπου και κατεστράφησαν οι δύο πέφυγγες.

Σήμερα λειτουργεί μία μόνο πέφυγγα απαράμιλλης αρχιτεκτονικής που διαθέτει λουτήρες, δομάτια και εσπατόριο. Το 2016 έγινε αναγνώριση της ιαματικής πηγής με το ΦΕΚ 2433/17-7-2017, ενώ η Διευρυμένη Επιτροπή Σημειώσεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (ΔΕΣΔΙΤ), ενέκρινε την υπαγωγή στις διατάξεις του Ν. 3389/2005 του έργου «Ανακαίνιση, επέκταση, αναβάθμιση, λειτουργία, συντήρηση και εκμετάλλευση των Δημοτικών Λουτρών Νισύρου», (109249) ΕΓΣΔΙΤ-372).

Σήμερα ο Δήμος μας βρίσκεται πολύ κοντά στην εξεύρεση ιδιόκτητης επενδυτικής που θα προχωρήσει στην ανακαίνιση και λειτουργία των Δημοτικών Λουτρών.

Αξιότιμε κ. Πρωθυπουργέ,

Κατανοώ ότι με το νομοσχέδιο αυτό η κυβέρνηση στοχεύει στην αξιοποίηση των παραγωγικών πόρων της πατρίδας μας, όμως αυτό δεν μπορεί να γίνει ερήμην των τοπικών κοινωνιών. Σας ζητώ να αλλάξετε το σχέδιο νόμου ώστε να αναφέρεται μόνο στη δημόσια περιουσία και στην απόφαση όσον δήμων επιθυμούν να παραχωρήσουν τις Ιαματικές τους πηγές στην ΠΙΕ Α.Ε..

Με εκτίμηση,

ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ Ι. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ, Δήμαρχος Νισύρου»

ΓΙΑ ΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ»

Στο επόμενο φύλλο των Ν.Ν. θα περιληφθεί ειδικό αφιέρωμα για τα 100 χρόνια ιστορίας και προσφοράς του Συλλόγου Νισυριών Αθηνών «ο Γνωμαγόρας». Όσοι επιθυμούν να αποστείλουν χαιρετιστήριο μήνυμα, μπορούν να απευθύνονται στο e-mail: hartofylis@yahoo.gr, (Μέχρι 5 Απριλίου).

1821 - 2021

ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΖΩΗΣ

Σύσσωμο το Ελληνικό Έθνος προετοιμάζεται για να γιορτάσει εφέτος τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821. Μια επέτειο, που αποτελεί μνήμη μεγάλου ιστορικού γεγονότος και ορόσημο αναγκατάστατο στην πορεία του Έθνους μας. Μια κόρυφα ραγιάδες, που ζούσαν κάτω από μια μακραίωνη εξουθενωτική δουλεία, όχι μόνο δεν προσημασσαν, όχι μόνο δε συμβιβάζονταν, όχι μόνο δεν γονάτισαν, αλλά αντίθετα, μαζεύτηκαν, οκέφτηκαν, αποφάσισαν και σήκωσαν κεφάλι. Παραμέρισαν την πτοπία, νίκησαν την απαιοδοξία, περιφρόνησαν τις απειλές και πήραν τα όπλα, «για της Πατρίδος τν ελευθερία και για του Χριστού τν πίστη τν Αγία». Και τότε έγινε το θαύμα, που οδήγησε τον ποιητή να αναφωνήσει πως, «οι κόρμοι εμείνανε βουβοί, παράλτιοι κοπάζου». Λίγοι καπεταναίοι των βουνών και μηλοπούκια αγωνιστών, με μόνο όπλο το καρποφύλλι, με λίγη μπαρούτι στο ταγάρι και λίγα εμποροκάικα με πληρώματα ανίδια από πόλεμο. Κι απέναντι τους στρατιές αναριθμητες και εμπειροπόλεμες και στόλοι μεγάλοι με φρεγάτες και κανόνια, με γνώση και πείρα της πολεμικής τακτικής, με ναυπηγεία έτοιμα να τροφοδοτούν και να αναπληρώνουν τις απώλειες και με το κρήμα να ρέει άφθονο. Κι όμως πέτυχαν το ακατόρθωτο, γιατί πίστεψαν στο ακατόρθωτο... Με εκατόμβες θυμάτων και αναριθμητα εκθρικά κορυφάλα σπρόντωνταν κάθε φορά τα πεδία των μαχών, ενώ αιτανόδες οι τουρκικές αρμάδες στέλλονταν στον υγρό τάφο, ανά το Αιγαίο. Ρώπισαν αργότερα τον Κανάρη, με τ κουράγιο τόλμησε να προχωρήσει με μια βαρκούλα ανάμεσα στον πολυάριθμο τουρκικό στόλο και να κίψει τν τουρκική ναυαρχίδα στο λιμάνι της Χίου. Κι εκείνος απάντησε απλά και ξεκάθαρα. «Να, που είπαν πως το Έθνος μας θα μπορούσε να ελευθερωθεί, μόνο αν κατασπεφόνταν ο τουρκικός στόλος. Είπα κι εγώ, εκείο το πρώινό, Κωσταντί σήμερα ή θα πεθάνεις ή θα σώσεις το Έθνος σου. Πήγα μετάλαβα, έκαμα το Σταυρό μου και μπήκα στο μπουρλότο μου». Στα λόγια αυτά του ηρωικού μουρλοπιέρη, θρίσκειται το αληθινό νόημα του '21.

200 ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΕΛΛΑΔΑ - 2021

Με την ευκαιρία του φετινού εορτασμού, πολλοί θα επιχειρήσουν να εξάρουν την προσφορά εκείνων, να υμνήσουν τη θυσία τους, να φωτίσουν τα ανδραγαθήματα τους. Όμως ποτέ ο λόγος, όσο σιλπνός, όσο εντυπωσιακός, όσο καλλιπεπής κι αν είναι, δε θα μπορέσει να αποδώσει, στην πραγματική τους διάσπαση, τους αγώνες και τα κατορθώματα εκείνων, που λίγιο νίκησαν τους πολλούς, αδύναμοι τους ισχυρούς, φτωχοί τους πλουσίους, άσπιοι τους ονομαστούς, άπειροι τους εμπειροπόλεμους και διδάξαν την ανθρωπότητα το «πως οι δούλοι γίνονται ελεύθεροι».

Τελευταία κάποιες αρνητικές φωνές, επιδιόκουν να αμαυρώσουν το θαύμα, να μολύνουν τη σημασία του αγώνα, αλλά και να απαξιώσουν και να υποβαθμίσουν τη θυσία εκείνων, που χάρη στον ηρωισμό τους αυτοί σήμερα ζούνε ελεύθεροι. Θα τους παραπέμψωμε στη ρήση του τότε Γάλλου ναυάρχου Graviere, ότι «τα ηρωικά κατορθώματα των Ελλήνων Ναυμάχων του 1821 θα διαφωτίσουν διεθνώς την κατά θάλασσαν στρατηγική του παρόντος και του μέλλοντος και οι χειρισμοί, οι έντεχνες προφυλάξεις και όλα τα της εντομίας τους κατορθώματα, θα προβάλλονται εσαεί ως παράδειγμα...».

ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ ΣΕ ΝΗΣΙΔΕΣ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ

ΣΟΒΑΡΕΣ ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Όπως αναφέραμε και σε προηγούμενο σχόλιό μας, ολοένα πυκνώνουν και καλύπτουν τις κορυφογραμμές της ενδοχώρας τα «δάση» από τις ανεμογεννήτριες, καθώς έχει πια κορεστεί από αιολικά και φωτοβολταϊκά πάρκα η Ελληνική ύπαιθρος. Γι' αυτό τον τελευταίο καιρό παρατηρείται ιδιαίτερη προτίμηση των επενδυτών προς νησιωτικές περιοχές και ιδιαίτερα προς τα νησιά του Αιγαίου, για τα οποία και βάσει του Νόμου 4684/2020, έχει παραχωρηθεί άδεια εγκατάστασης 289 ανεμογεννητριών, από τις οποίες οι 15 προορίζονται για τις νησίδες Πυργούσα, Παχειά, και Κανδελιούσα του Δήμου Νισύρου. Φαίνεται όμως πως τα πράγματα δεν είναι ούτε απλά, ούτε και ανώδυνα, γι' αυτό και τοπικές κοινωνίες, επισημονικοί και οικολογικοί φορείς εκφράζουν την αγωνία τους και ανησυχούν, γιατί θεωρούν βέβαιο πως, η εγκατάσταση των ανεμογεννητριών θα έχει επιπτώσεις δυσμενείς και μη αναστρέψιμες, τόσο στο περιβάλλον, όσο και στο οικοσύστημα, θέτοντας σε κίνδυνο πληθυσμούς ολόκληρους αποδημητικών πουλιών και μάλιστα σπάνιου είδους, για τα οποία οι χώροι αυτοί αποτελούν σημαντικούς βιότοπους. Επανερχόμεθα στο θέμα, με αφορμή μια ακόμα αντίδραση του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων, οι οποίοι σε ανακίνωση τους εκφράζουν την έντονη ανησυχία τους, γιατί «η βιομηχανική κλίμακα των αιολικών πάρκων, αυξάνει δραματικά και την κλίμακα των επεμβάσεων και θα οδηγήσει στη δραματική αλλοίωση και βλάβη του φυσικού και του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος στα νησιά. ...με ορατό τον κίνδυνο βλάβης ή καταστροφής των αρχαιοτήτων και των καταλοίπων της πολιτιστικής κληρονομιάς...». Και ζητούν από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο να μη προχωρήσει στην εξέταση του θέματος, πριν ολοκληρωθούν οι αυτοψίες και οι έρευνες των αρμοδίων υπηρεσιών και επιτευχθεί η πλήρης αρχαιολογική

τεκμηρίωση, επισημαίνοντας ότι, «σε κάθε περίπτωση προέχει η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος των απομακρυσμένων νησίδων», ανάμεσα στις οποίες γίνεται ειδική αναφορά στις προαναφερθείσες τρεις νησίδες του Δήμου Νισύρου.

Οι αρνητικές αυτές απόψεις των ειδικών φορέων, όπως ήταν επόμενο, έχουν προκαλέσει δυναμικές αντιδράσεις σε τοπικές κοινωνίες με χαρακτηριστικό παράδειγμα την Τήνη, όπου οι κάτοικοι έχουν κηρύξει ανένδοτο κατά της αιολικής ενέργειας, με συγκρούσεις, επεισόδια και δικαστικές διαμάχες. Για ό, τι αφορά τις νησίδες της Νισύρου, θα θυμίσουμε ότι το θέμα έχει παρελθόν. Η πρώτη αίτηση στο Δήμο, για παραχώρηση άδειας εγκατάστασης ανεμογεννητριών χρονολογείται από 20/3/2013, με ενδιαφερομένη εταιρεία τα «Κυκλαδικά Μελέτσια», η οποία όπως ανέφερε στην αίτησή, είχε ήδη λάβει την άδεια από τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ), για εγκατάσταση ανεμογεννητριών σε νησιά

του Αιγαίου, μεταξύ των οποίων και οι εν λόγω τρεις νησίδες του Δήμου Νισύρου. Θα θυμίσουμε ότι η ΡΑΕ είναι...πρωτεξαδέλφη της ΔΕΗ και ακολουθώντας τα βήματά και την πάγια τακτική εκείνης, χορήγησε άδεια εκμετάλλευσης εδαφών, που ανήκουν στο Δήμο Νισύρου, αγνοώντας παντελώς και το Δήμο ως ιδιοκτήτη και την τοπική κοινωνία. Και ήταν τόσο βιαστική η ενδιαφερομένη εταιρεία, ώστε μαζί με την αίτηση και πριν ακόμα επιληφθεί του θέματος το δημοτικό συμβούλιο, απέστειλε στο Δήμο, έτοιμα προς υπογραφή, και όλα τα αναγκαία έγγραφα και λοιπά γραφειοκρατικά στοιχεία, (προκήρυξη διαγωνισμού, απόφαση του Δ.Σ., διατύπωση πρακτικού, ανάθεση του έργου, ύψος μισθώματος κλπ), υπαγορεύοντας, κατ' ουσίαν στο Δήμο τον τρόπο χειρισμού του θέματος, ώστε να θεωρηθεί «νομιότυπη» η ανάθεση του έργου στη συγκεκριμένη εταιρεία Τελικά η υπόθεση δεν προχώρησε, χωρίς μάλιστα να δημοσιοποιηθούν οι λόγοι της ματαίωσης.

Εκείνο τώρα, που προέχει είναι το γεγονός ότι, σύμφωνα με τις δηλώσεις των ειδικών, στην εγκατάσταση των ανεμογεννητριών και πέρα από τη βεβαία ηχορύπανση, ελλοχεύει ο κίνδυνος πλήρους αλλοίωσης του τοπίου από εκτεταμένες χηματομηχανικές εργασίες, καταστροφής αρχαιολογικών μνημείων που υφίστανται στις νησίδες, αποψίλωσης δασών, καταστροφής αξιολογών γεωλογικών σχηματισμών, ενώ είναι βέβαιο πως θα επηρεαστεί δραματικά η μετανάστευση αποδημητικών πουλιών, για τα οποία οι εν λόγω νησίδες αποτελούν τη σημαντικότερη ζώνη μετανάστευσης. Με άλλα λόγια, υπάρχει ο κίνδυνος, εκτός από τον εφιάλτη της Γεωθερμίας, να βρεθεί η Νισύρος αντιμέτωπη και με μια ακόμα περιπέτεια εξίσου σοβαρή και επιβλαβή για το νησί. Θα το αναχτούμε; «Οι καιροί ο μενετοί!»...

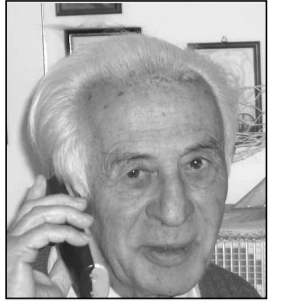
ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΣΤΟ ΝΙΚΟ ΜΑΥΡΟΥΔΗ

Από το Δημήτρη Μιχ. Καραγιώργη

Ακριβέ μας φίλε,

Δεν πίστευα ποτέ μου ότι θα έλαγε σε μένα ο κλήρος για να σε κατευδίσω στο τελευταίο σου ταξίδι. Αλλά με τι καρδιά! Με τι ψυχή! Τα λόγια είναι φτωχά και δεν τα βρίσκω. Δεν είναι εύκολο να πεις αντίο, στον άνθρωπο με τη ξεχωριστή προσωπικότητα, το σπάνιο ήθος, την αξιοπρέπεια, την ανθρωπιά, την Αγάπη το χαμόγελο, την ευγένεια, τη λεπτότητα και το σπάνιο χαμόγελο. Βρίσκω, όμως, τη δύναμη, με απέραντη θλίψη και συντηρημένη καρδιά να σου πω δυο λόγια για τον παντοσφόρο αποχαιρέτη. Από χτες η Νισύρος και η εδώ παροικία έγιναν φτωχότερες. Φτωχότερες γιατί έχασαν τον Άνθρωπο που έδινε απλόχερα την αγάπη, και με την απόφαση έμφυτη ευγένεια της ψυχής του, αγκάλιαζε το καθένα από μας ζεστά και εγκάρδια. Το κατάστημα-εργαστήριο χρυσοχοίας που διατηρούσες στην Ν. Αγορά της Ρόδου αποτελούσε το «Νισυρικό Προξενείο». Άπαντες οι Νισυριοί που επισκέπτοντο την Ρόδο αλλά και οι εξ Αμερικής-Αυστραλίας και λοιπής Ελλάδος καθώς και οι μόνιμοι στην Ρόδο Νισυριοί διέρχοντο από το Κατάστημα σου για καλημέρα και αγορές και όλοι τους, απαραίτητως, εγεύοντο την ευγενή υποδοχή από μέρους σου με αμέριστο ενδιαφέρον και απαραίτητως το κέρασμα σου!

Ακριβέ μας Φίλε, ευχαριστούμε για όσα με αγάπη μας προσέφερες και όσα για τον συνάνθρωπο, μας διδάξες. Ας πάρεις μαζί σου στη γειτονία των αγγέλων τη δική μας αγάπη σα φυλακίτο να σε φυλά. Ο πόνος μεγάλος και βαριά η θλίψη μας, ο αυτόν τον ύστατο αποχαιρετισμό για όλους εμάς, τους αληθινούς σου φίλους γιατί είχες το χάρισμα των ξεχωριστών ανθρώπων, που έχουν αποφασίσει ότι η ζωή αξίζει όταν δημιουργείς, όταν αισθάνεσαι, όταν αγωνίζεσαι και όταν προσφέρεις. Όλα αυτά δηλαδή που συγκροτούν ένα εξαιρετικό χαρακτήρα. Ακριβέ μας φίλε, Υπήρξες άτομο ξεχωριστό, μοναδικό και σπάνιο, προικισμένος με πολλά χαρίσματα.

Σε διέκρινε η ειλικρίνεια η απλότητα στους τρόπους, η άφαιτη καλοσύνη και η αγάπη στο συνάνθρωπο. Η καρδιά σου χωρούσε τον κόσμο όλο και η άδολη ψυχή σου δεν άφησε να βλαστήσει τίποτε κακό. Άνθρωπος εντιμότερος είχες ένα σπάνιο κώδικα επικοινωνίας με τον κόσμο. Σε διέκρινε μία αφοπλιστική ειλικρίνεια, που έφτανε συχνά στα όρια του αυτοσαρκασμού. Ευγενής και ικανός να αντιπάρχεσαι τα επουσιώδη, στεκόσουν ακλόνητος, πρόσωπο με πρόσωπο μπροστά στο οποίο σοβαρό πρόβλημα. Η εξωτερική σου εμφάνιση σε αρμονία με τον εσωτερικό σου κόσμο. Γλυκός, μελιστάλακτος, πρῶτος μελιχλιός, εγκάρδιος, με τον ήλιο της καρδιάς σου να φωτίζει τη μορφή σου και να λάμπουν τα μάτια σου, οι καλύτερες της ψυχής σου. Ποτέ δεν σε ενδιέφερε η ύλη, εσύ ακολούθησες το δρόμο της προσφοράς και της αξίας, το δρόμο της κορυφής, αυτόν που παίρνουν οι Άγιοι και το δρόμο της ενάρετης Τιμής.

Μα τα μεγαλύτερα εύσημα που παίρνετε σήμερα δεν είναι κανένας τίτλος αλλά η αγάπη και η εκτίμηση του κόσμου, αυτό δείχνει η κοσμοσυρροή στην εξόδιο ακολουθία σήμερα, μαζί με την αγάπη και λατρεία των παιδιών και εγγονών σου, αλλά και των τσώων φίλων σου. Όλοι εμείς που σε γνωρίσαμε, είμαστε περήφανοι για σένα. Για την διαδρομή σου, για την στάση της ζωής σου. Είμαστε υπερήφανοι που υπήρξες κομμάτι της Ζωής μας, που σε είχαμε φίλο, συνοδοιπόρο στο ταξίδι μας για την Ιθάκη... Ακριβέ μας Φίλε σε χαιρετούμε με αισθήματα θαυμασμού και σεβασμού μαζί. Για την δύναμη της ψυχής σου να αντιμετωπίζεις με υπερηφάνεια και καρτερικότητα όλες της αντιδρόσεις. Που δεν λυγίζεις ενάντια σε δύσκολες καταστάσεις που σε βρήκαν. Που πάλεψες παλληκαρίσια και νίκησες! Μπορεί να έσβηρες σαν σμάμα, μα το πνεύμα σου θα είναι παρόν εδώ, αληθινό πρότυπο Πατέρα και φωτεινό παράδειγμα ΑΝΘΡΩΠΟΥ-Μακαρία η οδός η πορεύει σήμερα».

Ας μην είναι βαρύ το χῶμα της Ροδιακής Γης που θα σε σκεπάσει.

Αιώνια σου η μνήμη.

ΣΤΗ ΜΑΙΡΗ ΓΑΒΡ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ

Ολοένα και πιο φτωχή γίνεται η παροικία μας, καθώς το αποτρόπαιο χέρι του χάρου, της καταφέρει το ένα μετά το άλλο τα θανατικά κτυπήματα. Θύμα αυτή τη φορά ήταν η Μαίρη Σακελλαριδίου, του Γαβριήλ. Μια από τις ελάχιστες πια της παλιάς γενιάς, μια αρχόντισσα, που πρέπιζε τη συντροφιά με την παρουσία της και την ομόρφυνε με τη γλυκύτητα της άδολης ντοπιολαλιάς της.

Η αείμνηστη Μαίρη γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Νικιά της Νισύρου κι εκεί πρωτοέστησε το νοικοκυριό της, στο πλευρό του αγαπημένου της Γαβριήλ. Μαζί έφυγαν για την Αμερική, όμως όχι για πολύ. Σε λίγα χρόνια το ζευγάρι ξαναγύρισε και εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην Αθήνα, με ανελλιπή την επίσκεψή τους, κάθε καλοκαίρι, στη Νισύρο, την οποία ποτέ δεν κατάφερε να βρήσει από τη σκέψη της. Έφυγε από τη ζωή πλήρης ημερών κι αφού τινάζει ο Θεός να σφίξει παιδιά, εγγόνια και διασέγγονα στους κόλπους της και να νιώσει την ικανοποίησή από την επιτυχημένη αποκατάσταση και σταδιοδρομία τους.

Στήριγμα στα τελευταία της η Ελένη της, στην αγκαλιά της οποίας άφησε την τελευταία της πνοή, τριγυρισμένη από την αγάπη, τη στοργή και τη φροντίδα και των άλλων παιδιών και εγγονιών της. Δυσαναπλήρωτο το κενό που άφησε πίσω της, ανείπωτος ο πόνος για την οικογένειά της, ενώ με θλίψη και πόνο την κατευδίσαν γνωστοί και φίλοι, με την ευχή, εκεί που θα πάει νάβρει ορθάνοικτες της πόρτες του Παραδείσου, για να ξανασιμεί με τον αγαπημένο της Γαβριήλ. Αιώνια της η μνήμη.

Γιάννης Χαροφύλης

ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΚΛΗ ΦΡΑΝΤΖΗ

Ξαφνικά κι απρόσμενα έφυγε από τη ζωή, προδομένος από την καρδιά του ο Περικλής Κ. Φραντζής. Ένας θερμός πατριώτης, ένας δραστήριος αλλά αθόρυβος επιχειρηματίας, ένας στοργικός πατέρας και σύζυγος. Γεννήθηκε στα Νικιά από πατέρα Μανδρακιώτη, τον Κώστα του Περούλη (τον Σκλη) κι έφυγε μικρός από το νησί. Όμως η αγάπη του γι' αυτό τον κρατούσε σφιχτά δεμένο μαζί του. Ζώντας στη Ρόδο, δεν έχανε ευκαιρία για να βρεθεί κοντά του και να εκδηλώνει το ενδιαφέρον του... Δούλεψε σκληρά στη ζωή του, δημιούργησε μια εκλεκτή οικογένεια και συνταξιούχος τα τελευταία χρόνια, απολάμβανε τους κόπους του, στο πλευρό της αγαπημένης του Ειρήνης. Φαίνεται όμως πως ζήλεψε ο χάρος την ευτυχία του και θέλησε να του τη στερήσει, κόβοντας του το νήμα της ζωής.

Αποχαιρετώντας τον ο Δήμαρχος Νισύρου Χριστόφορος Κορωναίος, έγραψε: «Με μεγάλη θλίψη και πόνο καρδιάς αποχαιρέτω τον φίλο και αδελφό, το σύντροφο Περικλή. Αποχαιρέτω ένα σπουδαίο άνθρωπο, ένα καλό πολίτη, ένα οικογενειάρχη, ένα αγωνιστή για το καλό της πατρίδας μας Νισύρου. Περικλή μου, σε γνώρισα πολύ καλά στον αγώνα, που ξεκίνησαμε για την ανανέωση της Νισύρου μας. Τα καταφέραμε! Έκτοτε ήσουν δίπλα μου σε κάθε ταξίδι μου στη Ρόδο, μαζί σε όλες τις συναντήσεις, μαζί στις χαρές των επιτυχιών, μαζί στις δυσκολίες, που αντιμετωπίζαμε. Τώρα φεύγεις και αφήνεις πίσω σου την αγαπημένη σου Ειρήνη, τα αγαπημένα σου παιδιά Ντίνο και Χρήστο και όλους του φίλους και συγγενείς σου. Αφήνεις όμως πίσω σου και αναμνήσεις όμορφες, γεμάτες αγάπη. Αγαπητέ Περικλή, έφυγες από τη ζωή, αλλά θα είσαι πάντα μαζί μας, στη μνήμη μας, θα ζεις μέσα στις καρδιές όλων, που σε αγαπήσαμε, θα ζεις για πάντα. Αιώνια σου η μνήμη».

Εύχομαι να είναι ελαφρό το χῶμα της Ροδιακής γης, που τον σκέπασε και η μνήμη του να είναι αιώνια.

Γιάννης Χαροφύλης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

→ Η Νικολέττα σύζυγος του Γιάννη Στ. Σφακιανού αγοράκι. Να τους ζη-σει.

ΘΑΝΑΤΟΙ

→ Ο Δημήτρης Βερβετούρης (εγγονός του αείμνηστου παπα-Δημήτρη Κοντονικολάου) στη Ν.Υόρκη.
→ Η Αφροδίτη Ζαράκη-Μπαϊράμη στους Πάλους Νισύρου.

→ Η Μαίρη Πάπας στη Ν.Υόρκη
→ Ο Περικλής Κ. Φραντζής στη Ρόδο

→ Ο Αντώνης Γ. Χαροφύλης στην Κάλυμνο
→ Η Μαρία Σακελλαριδίου-Καφετζηδάκη στη Νισύρο.

→ Η Μαίρη Γαβρ. Σακελλαριδίου στην Αθήνα.

→ Ο Βασίλειος Χαλκιές (από τον Εμπορείο) στη Ν.Υόρκη
→ Ο Νίκος Μαυροουδής στη Ρόδο

→ Ο Στέλιος Παναγιωτάκης, σύζυγος της Δέσποινας το γένος Κουντουράκη (από τα Νικιά) στη Ν.Υόρκη
Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Α. - Εις μνήμην του Περικλή Κ. Φραντζή, προσέφεραν για ενίσχυση του κοινωνικού ταμείου του «Γνωμαγόρα»:

• Η σύζυγος του Ειρήνη και τα παιδιά του 150 ευρώ

• Ο Αντώνης και Πόπη Παπαμάρκου 100 ευρώ

• Ο Ευαγόρας και Μαρία Νικολάου 100 ευρώ

• Η Μαρία Βασ. Πατρική 100 ευρώ

• Η οικογένεια Γεωργίου Διακογεωργίου 50 ευρώ

• Ο Αντώνης και Βιβή Λεμονάκη 50 ευρώ

• Ο Γιώργος Μανιώτης 20 ευρώ

Β. - Εις μνήμην του αδελφού τους Αντώνη Γ. Χαροφύλη οι οικογένειες Μαρίας Αλεξανδρή και Αντωνίας (Νίτσας) Μαυρομαμάτη προσέφεραν στο ταμείο του «Γνωμαγόρα», για ενίσχυση του κοινωνικού του έργου, ποσό 200 ευρώ. Το Δ.Σ. του «Γνωμαγόρα» εκφράζει σε όλους θερμές ευχαριστίες μαζί με τα συλλυπητήριά του.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Στην Ελένη και το Γιώργο Σακελλαριδίου, συνεργάτη και Ταμιά στο Δ.Σ. του Συλλόγου μας «Γνωμαγόρα», απευθύνουμε ειλικρινή συλλυπητήρια για το θάνατο της μητέρας τους Μαίρης.

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του «Γνωμαγόρα» εκφράζουν θερμές ευχαριστίες στο συμπατριώτη μας στο Σύνδευ Νίκο Παν. Γιαννάκη, (από τα Νικιά), για το ανιδιοτελές ενδιαφέρον και την προθυμία, με την οποία φροντίζει κάθε χρόνο να εισπράττει τις συνδρομές των εκεί παραληπτών των «Ν.Ν.», και να τις αποστέλλει στο Σύλλογο, βοηθώντας τον να ξεπεράσει τις οικονομικές δυσκολίες, που αντιμετωπίζει. Μακάρι να βρει μίμπετς το παράδειμά του.

«ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτησία - Έκδοσις:
Συλλόγου Νισυριών Αθηνών
«ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
3ης Σεπτεμβρίου 25 ΤΚ 10432 Αθήνα
Τηλ. 210/52.24.463

Διευθυντής Σύνταξης:
ΓΙΑΝ. ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗΣ
Επίτιμος Πρόεδρος «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ»
Κανάρη 4 - 154 51 Ν. Ψυχικό
Τηλ. - Fax: 210/67.17.671
e-mail: hartofylis@yahoo.gr

Συνδρομές - Εμβάσματα:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Σηλυβρίας 29 - 17123 Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 210/9337899

Αντιπρόσωποι
Ρόδου: Α.Μ. Καραγιώργη
Κω: Λουκία Παληθίδη
Νισύρου: Μιχ. Βεζυρογιάννου
Σίνδευ: Νικ. Γιαννάκης

Τυπογραφείο:
ΝΙΚΗΤΑ Κ. ΚΑΡΑΛΗ
Γεωργίου 7 - Αθήνα,
Τηλ. - Fax: 210/5233965

ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟ

ΙΑΤΡΕΙΟ

ΛΟΥΚΙΑΣ ΣΩΤ.

ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ

Πτυχιούχου Πανεπιστημίων Αθηνών

και Tufts Βοστώνης.

Μέλος της Αμερικανικής Εταιρείας

Περιοδοντολογίας και της Εταιρείας

Εμφυτευματολογίας

Οδός Αγίας Σοφίας

(πρ. Γράμμου) 4 - ΡΟΔΟΣ

Τηλ. 22410 - 38850

Κιν. 6944-501841.

Δέχεται με ραντεβού

ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΜΠΑΪΡΑΜΗ

Θλιβερό το μαντάτο και βαρύ κι αυτή τη φορά το κτύπημα του θανάτου. Η Αφροδίτη Μπαϊράμη, το γένος Ζαράκη, η Αφροδίτη της Τομαρικής, που μόλις είχε διαβεί τα 40 χρόνια ζωής της, νικήθηκε στην μακροχρόνια πάλη με την επάρατη κι έφυγε από τη ζωή, αφήνοντας πίσω της θλίψη, πόνο και πολλά δάκρυα. Έφυγε τόσο πρόωρα και σε εποχή που η ζωή ανοιγόταν μπροστά της γεμάτη ελπίδες και προσδοκίες. Σε εποχή που την είχε ανάγκη η οικογένειά της, που είχε δικαίωμα να πλάθει όνειρα για τη ζωή, να προσφέρει στην οικογένεια, να συμπαρασταθεί στον άντρα της, να καμαρώσει τα παιδιά της.

Έφυγε αφήνοντας πίσω της χαροκαμένους κι απαρηγόρητους τους γονείς της, το σύζυγο και τα παιδιά της, τη μονακριβή αδελφή της, που αδυνατούν να πιστέψουν και να προσαρμοστούν στις τραγικές στιγμές, που τους επιβλήθηκε η μοίρα. Στο μεγάλο ταξίδι της την κατευδίσαν όλοι οι συμπατριώτες της με οδύνη και θλίψη και με ένα καλό λόγο ο καθένας. Όλοι μίλούσαν για τη μεγάλη καρδιά της αείμνηστης Αφροδίτης, για την καλοσύνη της ψυχής της, για την ευγένεια του χαρακτήρα της, για το μόνιμο χαμόγελό της, αλλά και για την αφοσίωσή της προς την αποστολή της, ως μέλους της ομάδας «βοήθεια στο σπίτι». Κι όλοι προσευχήθηκαν για την ανάπαυση της ψυχής της. Στις δικές τους προσευχές προσέθετο και τη δική της, με την ευχή να είναι μακαρία η οδός που θα βαδίσει και ο Θεός που θέλησε τόσο πρόωρα να την καλέσει κοντά του, να την αναπαύσει στους κόλπους του και να χαρίζει υπομονή και παρηγοριά σε όλους, όσους πίκρανε ο θάνατός της. Να είναι αιώνια η μνήμη της.

Γιάννης Χαροφύλης

ΣΤΟΝ ΑΝΤΩΝΗ ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ

5. Αγαπητός σε όλους
μα καθόλου πονηρός
κι εκεί πάτησε πόδι
ο ύπουλος εχθρός!!

6. Στην έφερε πσιώπλατα
σε ξεγέλασε στυγνά
μέσα σε δυόμιση μήνες
η μηχανή χάλασε
δεν λειτουργούσε πια!!

7. Αντώνη μου έφυγες
πέταξες ψηλά
όμως εκεί πάνω
σε περιμένει μια ζεστή αγκαλιά!!

8. Είναι της μαμάς, του μπαμπά
του μεγάλου μας αδελφού,
ο Παράδεισος ανθισμένος
δε θα νιώσεις μοναξιά!!

9. «Καλό ταξίδι λονταράκι μου»
έφυγε το άλλο μου μισό
στις 17 του Γενάρη
δε θα ξαναγορτάσουμε κι οι δυο.

Αντωνία (Νίτσα) Μαυρομαμάτη

1. Έφυγες, πέταξες ψηλά
στους άγνωστους αιθέρες
κι εμείς, αδύναμοι θνητοί
ρωτάμε το γιατί;

2. Ήσουν γερός, δυνατός
ακούραστος στο μετερίζι της ζωής
πλασμένος με δύναμη και σθένος
ατέλειωτη υπομονή, επιμονή!!

3. Ήσουν λιοντάρι γεννημένος
θαλασσόλυκος δεινός
δεν αρκέστηκες στη σύνταξη
η δουλειά για σένα ήτανε θεσμός!!

4. Άφησες πίσω σου γυναίκα
εγγόνια, τέσσερα παιδιά
με μια βαριά κληρονομιά:
«Η ζωή θέλει χαμόγελο
και πολλή δουλειά».

ΚΑΚΟΣ « Π Ρ Ω Τ Ο »
ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΝΙΣΥΡΟΣ - Τηλ. 22420-31534

ΣΤΙΣ 10.000 ΕΙΔΗ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ
ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ: ΧΡΩΜΑΤΑ - ΣΙΔΗΡΙΚΑ -
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΗΤ ΣΑΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΕΙΔΗ
«ΠΟΥΛΑΜΕ ΦΘΗΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΥΛΑΜΕ ΠΟΛΛΑ»
ΜΑΡΙΑ ΠΑΧΟΥ

ΝΙΣΥΡΙΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Και στις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας της Χώρας έχει στείλει η Νίσυρος ανθρώπους της, από τους οποίους μάλιστα άλλοι έγραψαν χρυσές σελίδες ηρωισμού και αυτοθυσίας σε πολεμικές επιχειρήσεις κι άλλοι διακρίθηκαν για την επιτελική σκέψη και την δημιουργική τους ανταπόκριση, καθένας στον τομέα ευθύνης του. Συγκεκριμένα έχουμε:

1.- ΣΤΡΑΤΟΣ ΞΗΡΑΣ

α.- Ο Υποστράτηγος ε.α. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΟΥΚΟΥΡΑΚΗΣ, Νισυριακής καταγωγής από μητέρα τη Σοφία το γένος Λιτρωτή. Δυστυχώς η προσπάθειά μας για εντοπισμό και συγκέντρωση στοιχείων, που θα βοηθούσαν στην πληρέστερη παρουσίαση δεν απέδωσε.

β.- Ο Ταγματάρχης ε.α. ΜΑΝΟΣ Γ. ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ, γιος του Γεωργίου και εγγονός του Εμμανουήλ Νικητιάδη, από τα Νικά της Νισύρου. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1927. Μετά τις Γυμνασιακές σπουδές του εισήχθη στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, από την οποία απεφοίτησε το 1948 ως Ανθυπολοχαγός. Ένα χρόνο μετά το 1949, έλαβε μέρος στις επιχειρήσεις στο Γράμμο, κατά το Συμμορτοπολέμο. Εκπαιδεύτηκε ως Καταδρομέας - Αλεξιπτωτιστής, υπηρέτησε ως εκπαιδευτής στη Σχολή Αλεξιπτωτιστών, μετεκπαιδεύτηκε στην Αμερική ως Κομάντος, ενώ ως αλεξιπτωτιστής πραγματοποίησε περί τις 90 ριψές.

Το 1960 αποστρατεύτηκε με αίτησή του με το βαθμό του Ταγματάρχη και ακολούθησε φοίτηση σε Πανεπιστήμιο των ΗΠΑ, απ' όπου έλαβε πτυχίο και Μάστερς Μηχανολόγου. Σταδιοδρόμησε ως στέλεχος εταιρείας σχεδιασμού εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής πυρηνικής ενέργειας. Σήμερα ζει ως συνταξιούχος στη Ν.Υόρκη.

γ.- Ο ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ε.α. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΣΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ

Γεννήθηκε στις 6 Ιουνίου του 1939 στη Νέα Υόρκη. Γονείς του ήταν ο Μιχαήλ Αντωνίου Μαυρουδής και η Άννα Στέργου Χαρίτου, και οι δυο από τη Νίσυρο. Ο παππούς του Αντώνης, ήταν ο πρωτογόνος του Μιχάλη Μαυρουδής, του «Καλαϊτζή». Ο Αντώνης, είχε εισαχθεί στην Αμερικανική Στρατιωτική Ακαδημία, όπου είχε διοικήσει του συντάγματός του τον μετέπειτα Αρχηγό του Αμερικανικού Γενικού Επιτελείου και αργότερα Υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ Κόλιν Πάουελ. Το 1967, έχοντας συμπληρώσει έξι χρόνια ως αξιωματικός, υπηρέτησε στο Βιετνάμ με το βαθμό του λοχαγού, εφονεύθη σε μια μάχη. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που οι συμπο-

λεμιστές του δημοσίευσαν στο διαδίκτυο. Μετά τον θανατηφόρο τραυματισμό του, τα τελευταία λόγια του προς τον αντικαταστάτη του στη διοίκηση του λόχου, Michael McDermont ήταν: «Φρόνιζε την ομάδα», εννοώντας τους συμπολεμιστές του λόχου τους. Αυτές οι τελευταίες οδηγίες του, αποδεικνύουν τα υψηλά ιδανικά με τα οποία είχε γαλουχηθεί και τα ηγετικά του προσόντα, αφού συνειδητοποιώντας ότι απέρχεται από τον κόσμο τούτο, αυτό που τον ενδιέφερε ήταν η τύχη των συναγωνιστών υφισταμένων του. Κρίμα να χάνονται τέτοιοι άνθρωποι, τέτοιοι ηγέτες. Μετά θάνατον προήχθη στον βαθμό του Ταγματάρχη. Ο πατέρας του Μιχάλης, απέθανε δύο χρόνια μετά τον θάνατο του γιου του και η μητέρα του Άννα, το 1986.

δ.- Ο Ταγματάρχης ε.α. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΜΑΣ, γιος της Μαρίας Σμαριανάκη. Απεφοίτησε από το Λύκειο Ρόδου και εισήχθη στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων. Απεφοίτησε με το βαθμό του Ανθυπολοχαγού και τοποθετήθηκε σε μάχιμη μονάδα. Σήμερα υπηρετεί ως Ταγματάρχης, με ευοίωνες προοπτικές για περαιτέρω εξέλιξη.

2.- ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ

α.- Ο ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ ε.α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΜ.ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Καταγόμενος από τα Νικά της Νισύρου, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1906 και μετά τις Γυμνασιακές σπουδές του εισήχθη εις τη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων, από την οποία απεφοίτησε το 1926 με το βαθμό του Σημαιοφόρου Μάχιμου. Το μεγαλύτερο μέρος της υπηρεσίας του ως καλύτερος και ανώτερος Αξιωματικός το πέρασε σε πλοία του Στόλου, αναλαμβάνοντας διαδοχικά καθήκοντα Αξιωματικού Επιστάσιος, Κυβερνήτη, Ανώτερου Διοικητή Ελασφρών Σκαφών και Διοικητή Υποβρυχίων. Ενώ σε Υπηρεσίες Ξηράς υπηρέτησε ως Επιτελής, Αρχιεπιστολέας, Υποδιοικητής και αργότερα Διοικητής της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων, τοποθετήθηκε ως Ναυτικός Ακόλουθος στις Πρεσβείες του Λονδίνου και του Παρισιού, Διοικητής Κλιμακίου Ζώνης Αιγαίου στη Μάλτα και πρώτος Ναυτικός Διοικητής Δωδεκανήσου. Επίσης φοίτησε σε πολλά σχολεία εσωτερικού και εξωτερικού και ήταν ένας από τους λίγους Αξιωματικούς, που αποφοίτησαν από τη Σχολή Ανωτέρων Αξιωματικών Κατηγορίας Α' της Ναυτικής Ακαδημίας του Λονδίνου.

Κατά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο, όταν ο Στόλος είχε μετεγκατασταθεί στην Αλεξάνδρεια, ο Αντιπλοίαρχος, τότε, Νικητιάδης, κυβερνήτης του αντιτορπιλικού ΜΙΑΟΥΛΗΣ τέθηκε επικεφαλής της συμμαχικής μοίρας, με αποστολή την αντιμετώπιση των Γερμανικών και Ιταλικών ναυτικών δυνάμεων, που επιχειρούσαν στα Δωδεκάνησα. Στη θέση αυτή ανέπτυξε αξιόλογη δράση, με το ΜΙΑΟΥΛΗ να έχει αναδειχθεί το φρόνιτρο και ο τρόμος των εχθρικών δυνάμεων, στις οποίες επέφερε καιρικά πλήγματα. Η δράση του, η αποτελεσματικότητα των κινήσεών του, η όλη συμβολή του στην νικηφόρα έκβαση των επιχειρήσεων, αποτυπώθηκαν με θερμά σχόλια στις σελίδες της Ιστορίας του Πολεμικού μας Ναυτικού, αλλά και με επαίνους και εγκώμια των ηγετών των συμμαχικών κλιμακίων, που είχαν την ευθύνη των επιχειρήσεων. Με την αποχώρηση των Γερμανικών στρατευμάτων, από τα Δωδεκάνησα, το Α/Τ ΜΙΑΟΥΛΗΣ με κυβερνήτη τον Αντιπλοίαρχο Νικητιάδη, ήταν το πρώτο πολεμικό πλοίο, που έπλευσε στο λιμάνι της Ρόδου. Τιμές ένεκεν και εις επιβράβευση της όλης συμβολής του στην νικηφόρα έκβαση των συμμαχικών επιχειρήσεων στην περιοχή, τοποθετήθηκε τότε ως πρώτος Ναυτικός Διοικητής Δωδεκανήσου. Προαχθείς εις Πλοίαρχον τοποθετήθηκε ως Διοικητής στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων, ενώ το 1952 απεστάλη στην Ιταλία και παρέλαβε το Καταδρομικό ΕΛΛΗ, που προσέφεραν οι Ιταλοί στην Ελλάδα και το οδήγησε στο Ναύσταθμο Σαλαμίνας.

Ως Αξιωματικός διέθετε πλούσια διοικητικά και επιτελικά προσόντα, ενώ διεκρίνετο για την άρτια επαγγελματική του κατάρτιση, για την ικανότητά του και για την τόλμη του, προσόντα, για τα οποία τιμήθηκε από την Πολιτεία με 11 Παράσημα και 7 Μετάλλια, ενώ ως χαρακτήρας ήταν πάντα καλοπροαίρετος, δίκαιος, συνεργάσιμος, σεμνός, γι' αυτό είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη των ανωτέρων του, την εκτίμηση των συναδέλφων του και το σεβασμό των υφισταμένων του.

Το 1959 αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Αντιναυάρχου και έζησε στην Αθήνα μέχρι το θάνατό του.

β.- Ο ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ ε.α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ.ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Γιος του αειμνήστου Ναυάρχου Κων/ντίνου Εμ. Νικητιάδη, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1949 και μετά τις Γυμνασιακές σπουδές του εισήχθη το 1966 στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων, από την οποία απεφοίτησε το 1970 ως Μάχιμος Σημαιοφόρος. Υπήρξε σε πλοία διαφόρων τύπων ως Αξιωματικός επιστάσιος, Υπάρχος και μετά Κυβερνήτης στην Τορπιλάκατο ΣΤΑΡΑΚΗΣ. Ακολούθησε και ανεβαίνοντας τα σκαλοπάτια της ιεραρχίας, τοποθετήθηκε ως Διοικητής Μοίρας Πυραυλακίων και κατόπιν Επιτολέας στη διοίκηση Ταχέων Σκαφών. Το 1989, με το βαθμό του Αντιπλοίαρχου, τοποθετήθηκε κυβερνήτης στη Φρεγάτα ΕΛΛΗ, με την οποία πήρε μέρος στις ναυτικές επιχειρήσεις της πολυεθνικής δύναμης κατά την κρίση στον Περσικό κόλπο, με τομέα δράσης την Ερυθρά θάλασσα. Παρέμεινε εκεί επί 6 μήνες με «άξια επαίνου επιτεύγματα», όπως δήλωναν τα συμμαχικά διοικητικά κλιμάκια και επανερχόμενος στην Ελλάδα τοποθετήθηκε ως Διευθυντής Σπουδών στη Ναυτική Σχολή Πολέμου και αργότερα, προαχθείς στο βαθμό του Πλοίαρχου, τοποθετήθηκε στο ΝΑΤΟ, στο SHAPE, ως Διευθυντής Σχεδιασμού κι αργότερα ως Διευθυντής Ναυτικών Επιχειρήσεων. Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα, τοποθετήθηκε ως Διευθυντής Αμυντικής Πολιτικής του ΓΕΕΘΑ και στη συνέχεια Διοικητής μοίρας Αντιτορπιλικών και μετά Διοικητής της Μόνιμης Ναυτικής Νατοϊκής Δύναμης της Μεσογείου (STANAVFORMED).

Ως Αρχιπλοίαρχος υπηρέτησε στην αρχή ως Υποδιοικητής της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων, μετά ως Διοικητής Αντιτορπιλικών και τέλος ως Διοικητής στη Ναυτική Διοίκηση Αιγαίου. Προαχθείς εις το βαθμό του Υποναυάρχου, υπηρέτησε ως Διοικητής στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων και ως Αντιναύαρχος τοποθετήθηκε ως Α' Υπαρχηγός στο ΓΕΕΘΑ. Φοίτησε σε διάφορα σχολεία επιτελικής κατάρτισης και εξειδίκευσης όπως, στο σχολείο Γενικής Εκπαιδεύσεως του Ναυτικού, στο Σχολείο Ανθυποβρυχιακού πολέμου των ΗΠΑ, στη Ναυτική Σχολή Πολέμου, στη Ναυτική Σχολή Πολέμου των ΗΠΑ, στο Σχολείο Ναυτικής Τακτικής στη Μ.Βρετανία, στη Σχολή Αμύνης του ΝΑΤΟ και στη Διακλαδική Σχολή Επιτελών Εθνικής Αμύνης. Ο Αντιναύαρχος Κων/ντίνος Κ.Νικητιάδης, ακολουθώντας την πορεία που χάραξε ο αειμνήστος πατέρας του, έγραψε και ο ίδιος μια λαμπρή ιστορία δράσης, επέδειξε σε κάθε περίπτωση άρτια επαγγελματική κατάρτιση και επιχειρησιακή ικανότητα και ακολούθησε πορεία ανάγνωσης της ιστορίας και των παραδόσεων του Πολεμικού μας Ναυτικού. Τιμήθηκε με πολλά παράσημα και μετάλλια, τόσο από την Ελληνική πολιτεία, όσο και από κυβερνήσεις συμμαχικών κρατών.

Αποστρατεύτηκε το 2003 ως Αντιναύαρχος με τον τίτλο του Επίτιμου Α' Υπαρχηγού ΓΕΕΘΑ.

γ.- Ο ΑΡΧΙΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ε.α. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜ.ΧΑΡΤΟΦΥΛΗΣ

Γεννήθηκε το 1933 στη Νίσυρο, όπου και έζησε μέχρι το πέρασμα των Γυμνασιακών σπουδών του. Ακολούθως, φοίτησε στην Παιδαγωγική Ακαδημία Ρόδου, από την οποία απεφοίτησε Αριστούχος. Εξεπλήρωσε τη στρατιωτική υποχρέωσή του στο στρατό ξηράς, υπηρετώντας επί 24 μήνες στο Σώμα Υλικού Πολέμου (ΣΥΠ) και αμέσως μετά την απόλυσή του, πέτυχε πρώτος ανάμεσα σε 30 υποψηφίους, σε διαγωνισμό για πλήρωση 2 κενών θέσεων στον Κλάδο των Αξιωματικών Διδασκάλων του Πολεμικού Ναυτικού.

Στο Π.Ν. κατετάγη το 1958 και τοποθετήθηκε στη Σχολή Ναυτοπαιδών, την μετέπειτα Μόνιμων Υπαξιωματικών (ΣΜΥΝ), που είχε την έδρα της στις ιστορικές εγκαταστάσεις του Π.Ν. στον Πόρο Τροιζινίας. Εκεί υπηρέτησε το μεγαλύτερο διάστημα της σταδιοδρομίας του, ασκώντας, παράλληλα με τις εκπαιδευτικές υποχρεώσεις του και άλλα επιτελικά καθήκοντα, όπως Αξιωματικού Εκπαιδεύσεως, Προϊσταμένου Γραμματείας, Αξιωματικού Ασφάλειας και Πληροφοριών. Επιβαίνοντας σε πολεμικά πλοία, συνόδευε τους μαθητές της Σχολής στα εκπαιδευτικά τους ταξίδια, 48ωρα το χειμώνα και μηνιαία - διμηνιαία το καλοκαίρι, με επισκέψεις σε νησιά και λιμάνια του εσωτερικού και του εξωτερικού, ενώ πήρε μέρος στην αποστολή για την παραλαβή και μεταφορά στην Ελλάδα των πρώτων Πυραυλακίων του Π.Ν., που κατασκευάστηκαν στο Ναυπηγείο Μαντάλ, στο Μπέργκεν της Νορβηγίας.

Από τη ΣΜΥΝ μετατέθηκε στη Σχολή Τεχνικών Υπαξιωματικών, με έδρα το Ναύσταθμο Σαλαμίνας. Εν συνέχεια, με το βαθμό του Πλωτάρχη, μετατέθηκε στο Γεν.Επιτελείο Ναυτικού, ως Τμηματάρχης στη Διεύθυνση Εκπαιδεύσεως, με αρμοδιότητα το συντονισμό λειτουργίας όλων των σχολείων εσωτερικού, Αξιωματικών και Υπαξιωματικών, το χειρισμό του Προγράμματος Υποτροφιών σε στελέχη του Ναυτικού Αφρικανικών χωρών, που εκπαιδεύονταν σε Σχολές του Π.Ν. στην Ελλάδα, ενώ χειρίστηκε και θέματα υψηλού κόστους προμηθειών εκπαιδευτικού υλικού, προηγμένης τεχνολογίας (προσομοιωτής Ναυτιλίας, αυτόματος εκπαιδευτικός κατευθυντήρας πυροβόλου, κονσόλες διδασκαλίας ξένων γλωσσών κ.α). Στη θέση αυτή έμεινε επί επτά χρόνια και προαχθείς στο βαθμό του Πλοίαρχου, τοποθετήθηκε ως Συντονιστής Εκπαιδεύσεως και Επόπτης Σχολών, στο Κέντρο Εκπαιδεύσεως ΠΑΛΑΣΚΑΣ (ΚΕ/ΠΑΛ), στο Σκάρμαγκλα.

Από τη θέση αυτή εισηγήθηκε και οργάνωσε τη λειτουργία ειδικού σχολείου αναλφάβιτων ναυτών, με θετικά αποτελέσματα, τα οποία παρουσίασε σε διεθνές συνέδριο, με θέμα την καταπολέμηση του αναλφάβητισμού, στο οποίο παρέστη ως εκπρόσωπος του Π.Ν.

Κατά την υπηρεσία του στο Π.Ν. τιμήθηκε από την Ελληνική Πολιτεία με το Παράσημο του Ταξίαρχου του Τάγματος του Φοίνικα, το Παράσημο του Σταυρού του Τάγματος της Τιμής και με τα Μετάλλια Στρατιωτικής Αξίας Δ' και Β' Τάξεως.

Αποστρατεύτηκε το 1989 με το βαθμό του Αρχιπλοίαρχου, τελευταίο προβλεπόμενο βαθμό για τον Κλάδο του.

4.- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΧΗ

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΟΣ ε.α. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΝΤΟΡΙΝΗΣ

Γεννήθηκε το 1911 στον Εμπορείο της Νισύρου ως ο μεγαλύτερος γιός από τα πέντε παιδιά του Παλαιολόγου και της Ειρήνης Σκουλλή. Μετά την αποφοίτησή του από το Γυμνάσιο της Σύμης γράφτηκε στην Ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Όμως ο θάνατος του πατέρα του τον ανάγκασε να διακόψει και να φοιτήσει στην Σχολή Αξιωματικών της Χωροφυλακής, από την οποία απεφοίτησε με το βαθμό του Ανθυπομπαράρχου. Το 1941 μετείχε στην ομάδα, που κατέλαβε τη Χειμάρρα και έλαβε το πρώτο του παράσημο.

Το 1947, θέλοντας να υπηρετήσει την πατρίδα του τοποθετήθηκε ως υπασπιστής του διοικητή της Αστυνομίας Ρόδου. Έπειτα ακλούθησαν οι μεταθέσεις διαδοχικά στη Χαλκίδα, στα

Γιαννισιά, στην Κω ως Υποδιοικητής αρμόδιος για την αγαπημένη του Νίσυρο. Από την Κω μετατέθηκε ως καθηγητής στην Σχολή Χωροφυλακής, στην Αθήνα, από όπου επί κεφαλής σώματος μαθητών της Σχολής κατά τα ελληνοτουρκικά γεγονότα του 1963-64 εστάλη με ειδική αποστολή στη Ρόδο και επέστρεψε στην κατασκευή οχυρωματικών έργων στην ανατολική ακτή του νησιού.

3.- ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ

α.-Ο ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ ε.α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗΣ

Ο τέταρτος γιος του Διαμαντή και της Άνας Χαρτοφύλη, γεννήθηκε το 1943 στη Νίσυρο, όπου τελείωσε το δημοτικό σχολείο. Μετά το πέρασμα των Γυμνασιακών σπουδών του, φοίτησε ως υπότροφος την Ακαδημία Εμπορικού Ναυτικού της Ύδρας, από την οποία αποφοίτησε ως Αριστούχος. Ταξίδεψε για τρία χρόνια ως δόκιμος και ως πλοίαρχος Γ' τάξεως και το 1966 εισήχθη στη Σχολή Δοκίμων Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος, από την οποία απεφοίτησε με το βαθμό του Σημαιοφόρου και με βαθμό Άριστα. Υπήρξε ως Αξιωματικός Λιμενικού Σώματος πήρε πτυχίο Πολιτικών Επιστημών από το Πάντειο Πανεπιστήμιο, ενώ με υποτροφία της διεθνούς Τράπεζας, φοίτησε στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο του Σαουθάμπτον στον τομέα ηλεκτρονικών συσκευών ναυσιπλοΐας. Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του ως Αξιωματικός Λ.Σ. υπηρέτησε σε κίριες θέσεις ευθύνης, όπως Κεντρικός Λιμενάρχης Ρόδου, Βοηθός Ναυτικού Ακολούθου στο Γενικό Προξενείο του Ρότερνταμ, Διευθυντής Ναυτικής Εργασίας, Ναυτικού Σύμβουλος στην ελληνική πρεσβεία του Λονδίνου με αντικείμενο την εκπροσώπηση της Ελλάδος στον Διεθνή Ναυτικό

Με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Καραμανλή

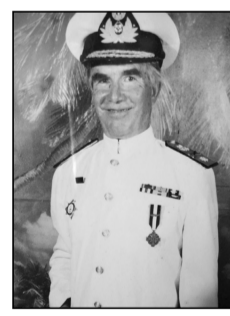
Οργανισμό (ΙΜΟ) και Γενικός Διευθυντής (Κλαδάρχης) στο Υπουργείο Ναυτιλίας. Εξεπρόσωπησε την Ελλάδα σε τέσσερις ετήσιες συνόδους της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας στη Γενεύη, στις οποίες υπέγραψε εκ μέρους της Ελλάδος, πέντε Διεθνείς Συμβάσεις και ισάριθμες Συστάσεις (Recommendations), συμμετείχε σε πολυάριθμες συνεδριάσεις στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ενώσεως σε Βρυξέλλες, Λουξεμβούργο, Γενεύη και Λονδίνο, ως εκπρόσωπος της Ελλάδος, την περίοδο 1984-89. Επιλέγη από τον Διεθνή Ναυτικό Οργανισμό (ΙΜΟ), να τον εκπροσωπήσει στη Γενεύη στην κοινή σύνοδο με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας (ΙΛΟ), για την κατάρτιση της Διεθνούς Συμβάσεως για την αποφυγή κοπήσεως των ναυτικών. Την περίοδο 1987-89 δίδαξε στη Σχολή Δοκίμων Αξιωματικών Λ.Σ. το μάθημα του Δημόσιου και Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου. Απεστρατεύθη τον Απρίλιο το 1994, με τον βαθμό του Αντιναυάρχου. Μετά την αποστρατεία του ανέλαβε Διευθυντής Σύμβουλος και Πρόεδρος Δ.Σ. σε μεγάλη ναυτική εταιρία της ποντοπόρου ναυτιλίας και για 16 χρόνια συμμετείχε στο Δ.Σ. της Ενώσεως Ελλήνων Εφοπλιστών και για δέκα περίπου χρόνια, εκπροσωπούσε την Ένωση αυτή στο Δ.Σ. του ΝΑΤ και στο Ανακριτικό Συμβούλιο Ναυτικών Ατυχημάτων. Στα ναυτικά περιοδικά έχουν δημοσιευθεί πολλά άρθρα του για θέματα ναυτιλίας, δυο βιβλία του, για το Ναυτικό Ραντάρ και την Ηλεκτρονική Ναυσιπλοΐα είχαν εγκριθεί ως επίσημα βιβλία για τις Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού.

β.-Ο ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ ε.α. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΚΑΛΥΒΑΣ

Ο Υποναύαρχος Νικόλαος Καλύβας, είναι εγγονός του Νικολάου Καρπάθιου, πρωτότοκου αδελφού του μακαριστού γηροπολίτου πρώην Κύριου Εμμανουήλ. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Μετά την αποφοίτησή του από το τότε εξάταξο γυμνάσιο, εισήχθη στην Ακαδημία Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού Ασπροπύργου. Με την αποφοίτησή του ναυτολογήθηκε σε ποντοπόρα πλοία για την συμπλήρωση υπηρεσίας Δοκίμου, αλλά προφανώς, επειδή εξειδικεύθηκε οι γνώσεις και οι ικανότητές του, γρήγορα ανέλαβε, τρίτος μηχανικός, δεύτερος, ακόμη και πρώτος, και όλα αυτά σε μόλις δέκα κοκίμους μήνες. Στη συνέχεια, το 1961, εισήχθη στη Σχολή Δοκίμων Αξιωματικών Λ.Σ. από την οποία απεφοίτησε με το βαθμό του Σημαιοφόρου Λ.Σ. Υπήρξε σε διάφορες Υπηρεσίες και το 1971 επελέγη και εστάλη στους Lloyd's, στο Λονδίνο και στο Νιούκαστλ για εκπαίδευση σε θέματα ασφαλείας ναυσιπλοΐας, για την εφαρμογή της Διεθνούς Συμβάσεως Ασφαλείας της Ανθρωπίνης Ζωής στη Θάλασσα, (SOLAS). Το 1975 τοποθετήθηκε ως Ναυτικός Ακόλουθος στο Ελληνικό Προξενείο της Μασσαλίας και με την επιστροφή του υπηρέτησε στην Διεύθυνση Ασφαλείας Ναυσιπλοΐας στο Υπουργείο Ναυτιλίας, ως Τμηματάρχης, αργότερα ως Διευθυντής και ως Κλαδάρχης - Γεν. Διευθυντής. Εξεπρόσωπησε την Ελλάδα σε πολλές συνόδους στα πλαίσια του Διεθνούς Ναυτικού Οργανισμού (ΙΜΟ) και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και θεωρείται αυθεντία σε θέματα ασφαλείας ναυσιπλοΐας. Επειδή είχε πρόταση για απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα, το 1980 υπέβαλε την παραίτησή του και απεστρατεύθη με τον βαθμό του Υποναυάρχου Λ.Σ. Έκτοτε εργάστηκε επί μακρόν σε διάφορες ναυτικές εταιρίες.

γ.- Ο Αρχιπλοίαρχος ε.α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ. Γιος του Νικολάου Χαλκιά από τον Εμπορείο. Γεννήθηκε το 1940 στην Αθήνα, όπου και έζησε μέχρι το πέρασμα των Γυμνασιακών σπουδών του. Το 1972 εισήχθη στη Σχολή Δοκίμων Αξιωματικών Λ.Σ. από την οποία απεφοίτησε τον επόμενο χρόνο 1973, με το βαθμό του Σημαιοφόρου. Υπήρξε σε διάφορες υπηρεσίες του Λ.Σ., τοποθετήθηκε ως Υπολιμενάρχης στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Χίου, στα λιμεναρχεία Χανίων, Σπετσών, Υποδιοικητής - καθηγητής στη Ναυτική Ακαδημία Οινουσών και καθηγητής στη Ναυτική Ακαδημία Βροντάδου. Το 1991 τοποθετήθηκε Προξενικός Λιμενάρχης στο Πορτ-Σαΐδ. Φοίτησε στη Σχολή Επιμόρφωσης Κατωτέρων Αξιωματικών Λ.Σ.(ΣΕΚΑ) και στη Ναυτική Σχολή Πολέμου. Το 1994 αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Αρχιπλοίαρχου Λ.Σ.

Από την Αθήνα μετατέθηκε ως Διοικητής στη Φλώρινα, όπου οργάνωσε δίκτυο πληροφοριών, για τα συμβαίνοντα στα Σκόπια, παρέχοντας πολύτιμες πληροφορίες στην Υπηρεσία του. Ακολούθως, με το βαθμό του Συνταγματάρχη τοποθετήθηκε Ανώτερος Διοικητής Στερεάς Ελλάδος, στη Λαμία και από εκεί στην Αθήνα ως Υποδιοικητής στη Διοίκηση Χωροφυλακής Αττικής. Αποστρατεύτηκε το 1988 με το βαθμό του Συνταγματάρχη, προσέφυγε όμως στη δικαιοσύνη και δικαϊώθηκε, προαχθείς εις Ταξίαρχον το 1974. Στη μακρά υπηρεσία του ανέλαβε και εκτέλεσε επιτυχώς διάφορες ειδικές αποστολές τιμηθείς με 4 παράσημα.

Ήταν παντρεμένος με τη δασκάλα Ελένη Κλαύση, με καταγωγή από τη Σμύρνη. Πέθανε το 1997 περιστοιχισμένος από τα τρία παιδιά του, Παλαιολόγο πολιτικό μηχανικό, Βασιλεία καθηγήτρια πανεπιστημίου, Ειρήνη φαρμακοποιό και τα πέντε εγγόνια του.

Η ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΩΚΑΝΗΣΙΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ

Μια ακόμα, ιστορική για τη Νίσυρο, επέτειος συμπληρώθηκε στις μέρες, που πέρασαν. Ήταν η μέρα της πρώτης, μετά την Ενσωμάτωση, στρατεύσεως των νέων της Δωδεκανήσου κλάσεως 1949, οι γεννηθέντες το 1928, που κλήθηκαν να παρουσιαστούν αρχές Ιανουαρίου 1950.

Ιερή υποχρέωση, όμως πρωτόγνωρο τότε το γεγονός για τα Δωδεκάνησα, με άγνωστη πορεία κι ακαθόριστη κατάληξη. Γι' αυτό και η πρώτη κιάλας κλήση για παρουσίαση στο Συμβούλιο Επιλογής, που συνεδρίαζε στην Κάλυμνο, θεωρήθηκε ως κλήση για πόλεμο. Κι έσπευσαν τότε να τους κατευθώσουν μανάδες με αναφιλητά και φίλοι, γνωστοί και συγγενείς, με αγωνία και φόβο. Κι όταν μετά από 2-3 μέρες επέστρεψαν στη Νίσυρο η υποδοχή, που τους επιφυλάχθηκε ήταν υποδοχή ηρώων, που επέστρεφαν από πόλεμο. Η αγωνία διατηρήθηκε συγκρατημένη σ' όλο το διάστημα, μέχρι την ημέρα που επρόκειτο να φύγουν για να καταταγούν. Ξημερώματα θα ερχόταν το πλοίο κι όλο το νησί ξενύχτησε στο λιμάνι, για να κατευθώσουν τα «παιδιά», που έφρευαν για να ...άγνωστο. Τα «παιδιά», που από ενωρίς το είχαν ριξεί στο ποτό και στο γλέντι ως την ώρα, που έφτασε το καράβι. Ήταν το Α/Π ΑΙΓΑΙΟΝ του Τυπάλδου, που έφυγε από Ρόδο και στα ενδιάμεσα νησιά επιβιβάζονταν όλοι οι καλούμενοι υπό τα όπλα. Σκηνές αρχαίας τραγωδίας εκτυλίχθηκαν τότε στο λιμάνι.

Πλημμυρισμένη η αποβάθρα από κόσμο, που όλοι έσπευδαν να αγκαλιάσουν και να αποχαιρετίσουν τους στρατευομένους του νησιού, που έφρευαν για να επιτελέσουν το προς την Πατρίδα καθήκον. Άλλοι έκλαιγαν, άλλοι αγκαλιάζονταν, άλλοι έδιναν κουράγιο, με πρωταγωνίστριες τις μανάδες, που με σπαραγμό ψυχής αποχωρίζονταν τα παιδιά τους, με τη συμβουλή «να προσέχουν», μια συμβουλή γεμάτη από αγωνία, φόβο, ανησυχία κι άλλες να τους βάζουν στη τσέπη εικονίδια της Σηπλιανής, αυτής της Μεγάλης Μάνας του νησιού μας, αναθέτοντάς της την προστασία τους. Βισατικό, όπως πάντα το πλοίο, έλυσε κάβους και έφυγε, όμως ο κόσμος στο λιμάνι ήταν ακίνητος, ωστόσο «διακάψει», οπότε με βαριά καρδιά, όλοι γύρισαν στα σπίτια τους. Όπως ήταν φυσικό, το θέμα των ημερών ήταν το ερώτημα και η απουσία, πού να πήγαν τα παιδιά, τί συνάντησαν, πώς περνούν, ως την ημέρα, που έφτασαν τα πρώτα γράμματα. Και τότε όλοι διαπίστωσαν πως οι φόβοι τους ήταν αδικαιολόγητοι κι η αγωνία τους χωρίς αντίκρισμα.

Η VITEX Α.Ε. ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ PRAKTIKER HELLAS

Σε συμφωνία για στρατηγική συνεργασία κατέληξαν η εταιρεία Praktiker Hellas και η Ελληνική Βιομηχανία χρωμάτων VITEX των Αφών Γιαννιδη. Τη συμφωνία ανακοίνωσαν εκπρόσωπος της Praktiker, δηλώνοντας ότι, η εταιρεία επέλεξε τη VITEX, ως την κορυφαία ελληνική βιομηχανία χρωμάτων, με στόχο να προσφέρει στο αγοραστικό της κοινό προϊόντα και υπηρεσίες, που εκτός από την υψηλή ποιότητα, συνδυάζουν καινοτομία, τεχνολογία και περιβαλλοντική ευαισθησία. Και εξέφρασε την ικανοποίησή του, γιατί η σύμπραξη με την VITEX, που είναι μια από τις δυναμικότερες και με έντονο κοινωνικό πρόσωπο βιομηχανίες χρωμάτων, θα καλύψει με καινοτόμα προϊόντα και νέες ιδέες, τις προτιμήσεις ακόμα και των πιο απαιτητικών πελατών της εταιρείας. Σε δηλώσεις προέβη και ο Εμπορικός Διευθυντής της VITEX, ο οποίος χαρακτήρισε τη συνεργασία ως επιβράβευση της δυναμικής πορείας και της ηγετικής στρατηγικής, που ακολουθεί η VITEX, με κεντρικούς πυλώνες την αριστεία, τη βιωσιμότητα και το υπεύθυνο επιχειρείν. Αναφερόμενος στην πορεία της VITEX, δήλωσε ότι, είναι η μεγαλύτερη ελληνική βιομηχανία χρωμάτων και μονωτικών υλικών, ότι οι δραστηριότητες της επεκτείνονται στο χώρο παραγωγής οικοδομικών χρωμάτων, ασφαλτικών μονώσεων, ναυτιλιακών χρωμάτων, υλικών εξωτερικής θερμομόνωσης, ότι διαθέτει το πιο σύγχρονο εργοστάσιο στην Ελλάδα και ένα από τα πιο σύγχρονα της Ευρώπης και προσφέρει προϊόντα σε περισσότερες από 20 χώρες του εξωτερικού.

Η ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΜΟΝΟΠΑΤΙΩΝ

Η ΑΡΧΗ ΕΓΙΝΕ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Σωστή η απόφαση συντήρησης μονοπατιών εντός των οικισμών, γιατί πέρα από τη συντήρησή τους, επιτυγχάνεται συντόμηση και ευχερέστερη επικοινωνία ανάμεσα στις γειτονιές και τους μαχαλάδες. Υπάρχουν όμως κι άλλες πολλές παρόμοιες περιπτώσεις, που περιμένουν σειρά, για να αναβιώσουν και να ξαναδοθούν στην κυκλοφορία, όπως στα παλαιότερα χρόνια, που αποτελούσαν κύριους αλλά και μοναδικούς άξονες κυκλοφορίας.

Το μονοπάτι της Καελιάς

Τέτοια μονοπάτια είναι αυτό από Ευαγγελίστρια προς τον Εμπορείο (περιοχή Μάτια) και το άλλο από Εμπορείο προς Νικιά, μέσω του Κάστρου Παρλέτια και της Μονής του Αγίου Θεολόγου. Ήταν οι δρόμοι επικοινωνίας των κατοίκων των ορεινών οικισμών, μεταξύ τους και με το Μανδράκι, πριν από τη διάνοιξη του περιφερειακού αμαξοδρόμου, και ιστορικοί λόγοι επιβάλλουν τη διατήρησή τους. Τον ίδιο ρόλο έπαιξε για τους κατοίκους των Νικιών το ιστορικό και χλιοπερπατημένο καλύτερι της Καελιάς, το οποίο επιβάλλεται να συντηρηθεί και να διατηρηθεί ως πολύτιμο δείγμα του πολιτισμού των παλαιότερων, ένα από τα λίγα, ίσως και το μοναδικό, που δεν κατάφεραν να ξεριζώσουν και να εξαφανίσουν κάποιες μολυντόζες. Θα τολμήσουμε να υποδείξουμε τη συντήρηση ενός ακόμα μονοπατιού, από την περιοχή του Κοκκινόματου (στο Άργος) προς την παραλία της Αγίας Ειρήνης, που μάλιστα είναι βατό σε τροχοφόρα. Η συντήρησή του και μάλιστα μετά τη ταμειντόστρωση του νέου δρόμου, θα δημιουργήσει άξονα, που θα φέρει σε επαφή τον επισκέπτη με τη Νότια παραλία του νησιού, ενώ είναι βέβαιο πως θα συμβάλει και στην ανάπτυξη περιπατητικού τουρισμού, για την οποία πολύς λόγος γίνεται τον τελευταίο καιρό. Εμείς ριζάμε την ιδέα. Το λόγο για τα παραπέρα έχουν οι αρμόδιοι.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΥΡΑΜΠΕΔΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΙΗΚΑΝ

Η εορτή των Τριών Ιεραρχών, ήταν μεγάλη, ίσως η μεγαλύτερη σχολική γιορτή, την οποία τότε τιμούσαν τα σχολεία πρώτα-πρώτα με οραδικό εκκλησιασμό και αρτοκλασία και μετά με ειδικές εκδηλώσεις και γιορταστικά προγράμματα στην αίθουσα τελετών του σχολείου.

Εκείνη τη χρονιά, στα 1949, οι καθηγητές, με Διευθυντή το Μιχάλη Σωτηρίου από την Κάλυμνο, αποφάσισαν να προσφέρει το σχολείο κάποιο κέρασμα στους γονείς και στους λοιπούς καλεσμένους. Και επειδή η αγορά δεν διέθετε τότε γλυκίσματα, φέραμε ο καθένας μας υλικά από τα σπίτια μας και φτιάξαμε μόνοι, με την καθοδήγηση των καθηγητριών μας κουραμπιέδες. Και την ημέρα της γιορτής, γεμάτες οι πιτατέλες περιμέναμε την ώρα, που θα προσφέρονταν κι εμείς νιώθαμε ικανοποίηση, γιατί το σχολείο θα περιποιόταν τους γονείς μας, που είχαν έρθει στη γιορτή για να μας καμαρώσουν. Το πρόγραμμα περιελάμβανε τότε τραγούδια, απαγγελίες, αλλά και θεατρική παράσταση. Επειδή όμως η προσέλευση ξεπέρασε κάθε προσδοκία και στην αίθουσα τελετών δημιουργήθηκε το αδιαχώρητο, σκέφτηκαν οι καθηγητές να κεράσουν μόνο τις Αρχές και τους εδισπούς. Μόλις όμως η πληροφορία έφτασε στα αυτιά μας -ήμασαν τότε η τελευταία τάξη - «άναψαν τα λαμπάκια μας», όπως θα έλεγαν οι σημερινοί μαθητές. Αμέσως ορίστηκε αντιπροσωπεία, που έσπευσε στο γραφείο και δήλωσε, ορθά-κοφτά, στο Διευθυντή, πως αν δεν προσφερθούν οι κουραμπιέδες στους γονείς μας, είμαστε αποφασισμένοι να φύγουμε από το σχολείο και να ματαιωθεί η εκδήλωση. Σαν βόμβα έσκασε τότε η δήλωση. Μάταια προσπαθούσε ο πάντα ήρεμος και καλοκάγαθος Σωτηρίου να μας εξηγήσει πως δεν φτάνει η ποσότητα για όλους τους καλεσμένους.

Όμως εμείς δηλώναμε ανυποχώρητοι και αποφασισμένοι να αποχωρήσουμε. Κι ενώ ο κόσμος, ανίδεος, περίμενε να αρχίσει το πρόγραμμα, στο γραφείο η ατμόσφαιρα ήταν...εκρηκτική. Είχαν συγκεντρωθεί όλοι οι καθηγητές και καθηγήτριες, προσπαθώντας να μας μεταπεισουν, όμως χωρίς αποτέλεσμα. Άσπυ, μετά από πολλές διαβουλεύσεις, βρέθηκε η Σολωμώνια λύση. Να ματαιωθεί το κέρασμα και οι κουραμπιέδες να προσφερθούν στους μαθητές. Και η λύση αυτή έδωσε το έναυσμα για να αρχίσει η εκδήλωση και να υλοποιηθεί το πρόγραμμα, με επιτυχία και υπό τις θερμές εκδηλώσεις των παρισταμένων, έστω και χωρίς τον ...κουραμπιέ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΩΝ ΚΩ, ΝΙΣΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

Κοινή πορεία δράσης χάραξαν οι Δήμοι Κω, Νίσυρου και Αστυπαλαίας, με τη συγκρότηση μεταξύ τους, Αναπτυξιακού Οργανισμού. Σκοπός του νέου σχήματος θα είναι η συνδρομή και αλληλο-υποστήριξη σε θέματα υλοποίησης της αναπτυξιακής πολιτικής του κάθε Δήμου και κυρίως σε ό, τι έχει σχέση με το σχεδιασμό προγραμμάτων, τεχνική υποστήριξη κατά την εκπόνηση επιχειρησιακών προγραμμάτων, προετοιμασία φακέλων των προτεινόμενων έργων υποδομής κλπ, με στόχο πάντα την ανάπτυξη και την πρόοδο των νησιών και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των κατοίκων.

Στον Οργανισμό μετέχουν ο Δήμος Κω με ποσοστό 56% και 76.000 μετοχές και ο Δήμος Νίσυρου και Αστυπαλαίας με ποσοστό 22% και 29857 μετοχές ο καθένας. Ήδη συντάχθηκε το καταστατικό του Οργανισμού και ορίστηκαν τα μέλη του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου, του οποίου αναμένεται η συγκρότηση σε σώμα. Μετέχουν οι Δήμαρχοι των τριών νησιών και ένας Αντιδήμαρχος από κάθε Δήμο, ενώ τα υπόλοιπα μέλη αποτελούνται από νέους επιστήμονες, ικανούς να βοηθήσουν τον Οργανισμό στην εκκλήρωση του σκοπού της δημιουργίας του.

Σε δηλώσεις του ο Δήμαρχος Κω Θεοδόσης Νικηταράς εξέφρασε τη χαρά και την ικανοποίησή του γιατί όπως ανέφερε, «σε σύντομο χρονικό διάστημα δρομολογήσαμε τον Αναπτυξιακό Οργανισμό των νησιών μας. Κως, Αστυπαλαία, Νίσυρος, δίνουν πλέον τη μάχη της ανάπτυξης με περισσότερα όπλα. Ο Αναπτυξιακός Οργανισμός αναλαμβάνει το προωθητικό έργο για τα τρία νησιά ομολογουμένως σε δύσκολες συνθήκες. Είμαι αισιόδοξος, θα τα καταφέρουμε».

ΓΙΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑΣ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ Η ΝΙΣΥΡΟΣ

Σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης κηρύχθηκε η Νίσυρος, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας της Περιφέρειας Βασιλ. Παπαεωργίου. Όπως δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Ροδιακή», η απόφαση έχει ως στόχο την αντιμετώπιση των ζημιών και των προβλημάτων, τα οποία δημιουργήθηκαν στα παράλια του νησιού η κακοκαιρία, που ενέκρινε την 25η Ιανουαρίου.

Λόγω ακραίων καιρικών φαινομένων, έντονες βροχοπτώσεις προκάλεσαν πλημμύρες και κατολισθήσεις, ενώ τα θόρυβα-βορειοδυτικά παράλια κτυπήθηκαν για μια ακόμα φορά από τα θεόραια μανιασμένα κύματα της Προβέζας, που κάθε χειμώνα δεν παραλείπει να κτυπά και να ταλαιπωρεί τη Νίσυρο. Η απόφαση δίνει περιθώριο για αποκατάσταση των ζημιών, έξι (6) μήνες, μετά την παρέλευση των οποίων, αίρεται ο χαρακτηρισμός, χωρίς νεότερη απόφαση.

GREEN AND BLUE
ΨΑΡΕΜΑ - ΚΥΝΗΓΙ - ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ PET SHOP
Επώνυμα είδη στις καλύτερες τιμές
ΠΟΠΗ ΣΑΚΚΑΛΗ - ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ
Νίσυρος, τηλ. 22420-31218

Εδώ κι εκεί...

Α ΚΑΛΟΓΕΡΑΣΤΕ

Δεν θα ακούσεις μέχρι σήμερα, σε Νισυρικό γάμο, ούτε βίον ανθόσπαρτον, ούτε βίον ευτυχί, Η μόνη ευχή, που μας κληροδότησαν οι παλιότεροι είναι «(ν)α καλογεράσετε». Κι ακούγοντάς την στα μικρά μας χρόνια, διερωτόμασταν, τι σχέση μπορεί να έχουν τα γεράματα σε μια τέτοια μέρα, την πιο μεγάλη μέρα χαράς και ευτυχίας, για το νέο ζευγάρι. Κι όμως, δεν υπάρχει πιο καλή ευχή, από το να περάσει τη ζωή του ο άνθρωπος και εν προκειμένω το ζευγάρι και να φτάσει ως το τέλος, χωρίς προβλήματα, χωρίς στενοχώριες και θλίψεις, χωρίς αρρώστιες και προβλήματα. «Να μείνει όρθιος στα πόδια του», ευχόνταν κάποιοι άλλοι, κι άλλοι, «καλά γεράματα». Όπως όμως κι αν διατυπώνεται η ευχή, ειδικά στη σημερινή εποχή, η Τρίτη ηλικία της αν-πόλυτη ανάγκη και μάλιστα υπό ευρύτερη έννοια. Για να είναι καλά τα γεράματα δεν χρειάζονται ούτε πλούτη, ούτε πολυτέλειες, ούτε ζωή χλιδατή. Στοργή και αγάπη, σεβασμό και τιμή χρειάζεται ο άνθρωπος της τρίτης ηλικίας και κάποιους γύρω του, που να απαλύνουν τη μοναξιά του και να περιφρουρήσουν την αξιοπρέπειά του.

Όμως, όπως λένε οι ειδικοί, σήμερα το γήρας είναι «άτιμον», στερείται τιμής. Δεν τιμούνται τα γηρατειά όπως πρέπει. Εύκολα παροπλίζονται, μπαίνουν στην άκρη, στο περιθώριο, δε μετράει η γνώμη τους, δεν υπολογίζεται η εμπειρία τους, εύκολα κι αβίαστα παραβιάζεται η επιθυμία τους. Στη μεγαλουπόλη ζει το παιδί, το στήριγμα, η ελπίδα, το αποκούμπι του γονιού και πολλές φορές είναι μεγάλο και τρανό. Όμως σ' αυτή του τη μεγαλοσύνη δεν υπάρχει χώρος για το γονιό, όταν αυτός μείνει μόνος του και έχει την ανάγκη του. Πού να τρέχει τώρα στο χωριό για να τον ξελογιάσει. Και ξεσιπώνεται ο γέρος από το χωριό, για να κλειστεί στο δωμάρι ή έστω του τριάρι της μεγαλουπόλης, κοντά στο παιδί του, αλλά μακριά από την ησυχία του, από τις συνθήκες του, από τη συντροφιά του, από τη βολή του. Μόνιμη συντροφιά, γιατί το πρωί όλοι ξεπορτίζουν, το καζανάκι του διπλανού διαμερίσματος κι ο θόρυβος από το δρόμο, με αμπαρωμένα τα παράθυρα για να μη μπει το καυσαέριο. Μαραζώνει ο ηλικιωμένος από την απομόνωση, τον πνίγει η σωπή, κι αν αρχίσει να αντιδρά, τότε αναζητείται κατάλληλος Οίκος... ευχαρίας. Αυτός, που σε κάποιες περιπτώσεις δεν διαφέρει από αποθήκη ψυχών.

Έχει διαπιστωθεί πως ο ηλικιωμένος, που ζει ευτυχισμένος και ελεύθερος μέσα στο οικογενειακό και κοινωνικό του περιβάλλον, που συνεχίζει, όσο μπορεί, τις δραστηριότητες και τις συνήθειές του, αυτός ο άνθρωπος έχει μειωμένη νοσηρότητα και μεγαλύτερη διάρκεια ζωής. Σεβασμός λοιπόν και τιμή στον ηλικιωμένο.

Στοργή και αγάπη στον απόμαχο της ζωής, για να αποφύγει «των άθλων γηρατειών την καταφρόνια», όπως μας παραγγέλλει ο Καβάφης.

ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΑΜΕ ΡΟΛΟΓΙΑ

Άγνωστο ήταν το ωρολόι στην...παλιά Νίσυρο. Κι ο κόσμος εξημερευόταν, συμβουλευόμενος, τη νύχτα τη θέση του Φεγγαριού και των άστρων (της Πούλιας, του Αυγερινού, του Άστρου της Δραμουντάνας κλπ), αλλά και το λάλημα του πετεινού την αυγή, και την ημέρα την κίνηση του Ήλιου. Υπήρχε όμως και η καμπάνα, που προειδοποιούσε πως ήταν ώρα για το σχολείο. Κάποτε στήθηκε ηλιακό ρολόι στη στέγη του Δημαρχείου και υπάρχει μέχρι σήμερα, ενώ τοποθετήθηκε στην εκκλησία της Ποταμίτισσας εκκρεμές Ωρολόι, προσφορά του Ευελπίδη Οικονομική από το Σουεζ, Ατομικό ρολόι τσέπης είχαν μόνο οι...αρχόντοι, που κρεμόταν από το τσεπάκι του γιλέκου με καδένες ολόχρυσες δείγματα πλούτου αλλά και καθωστρεπισμού. Και ένας από τους κατόχους ήταν ο έμπορος Μανώλης Παρβενιάδης, ο Παρβενιάδης, άνθρωπος με σχολαστική ακρίβεια στις κινήσεις του. Στις δώδεκα το μεσημέρι ακριβώς έκλεινε το μαγαζί του στο Λαγκάδι και πήγαινε για φαγητό στο σπίτι του στον Αι-Σάββα. Και βλέποντάς τον ο κόσμος γέμισε πως η ώρα ήταν δώδεκα, ενώ όλοι δεν τον έβλεπαν, ρωτούσαν «εφάνη ο Παρβενιάδης». Κάποιος μάλιστα, βλέποντάς τον να περνά κτυπούσε καμπανάκι για να ενημερώσει τους γύρω ότι, ο Παρβενιάδης περάσε, άρα η ώρα ήταν δώδεκα.

Τα πρώτα ωρολόγια χειρός, που έφτασαν στη Νίσυρο ήταν αυτά, που έφεραν ως δώρα του αρραβώνα Νισυρίοι γαμπροί από την Αμερική, που έρχονταν για γάμο στο νησί. Ένα τέτοιο φρόνεσε κάποια «νύμφη» την επομένη του αρραβώνα της και πήγε στην εκκλησία. Και μάλιστα, ενώ ήταν χειμώνας, φόρεσε κομμωτικό φόρεμα για να επιδείξει το ωρολόι της. Ήταν όμως εντελώς αγράμματη σε σημείο, που να μη γνωρίζει όχι μόνο τα γράμματα, αλλά ούτε και αριθμούς. Και κάποιοι...ζωηροί της νεολαίας, οι πόμπηδες, που γνώριζαν την κατάσταση, δεν έχασαν την ευκαιρία. Έτρεξαν και τη ρώτησαν «Καλή, είναι ώρα 'νεί'. Κι εκείνη απάντησε «Εν το φωρύ ως ώρα». Θύμα αυτής της καταστάσεως έπεσε και ο γράφων. Κάποιο καλοκαίρι κοιμήθηκα ενωρίς για να ξυπνήσω πρωί και να φύγω και να μεταφέρω εφόδια στους γονείς μου που «ξέμωναν» στο Άργος. Ξύπνησα κάποια στιγμή και συμβουλευόμενος την θέση του φεγγαριού (νόμισα πως ήμουν αστροσκόπος), ξεκίνησα. Μου προκαλούσε όμως επνύπωση το ότι, στο δρόμο επικρατούσε απόλυτη σιγή, ενώ εγώ πίστευα πως ήταν η ώρα, που έπρεπε να κυκλοφορούν γεωργοί και κτηνοτρόφοι. Κι όταν έφτασα στον προορισμό μου, βρήκα τους γονείς μου με μια μεγάλη παρέα από τα γειτονικά κτήματα να «ποσπερίζουν» κάτω από ένα ολόφωτο Αυγουσιάτικο φεγγάρι. Δεν είχαν ακόμα πέσει για ύπνο.

ΑΧ... ! ΑΥΤΑ ΤΑ ΤΣΙΓΑΡΑ, ΤΑ ΠΟΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΞΕΝΥΧΤΙΑ.

Περιοδεία ανά τον κόσμο πραγματοποιούσε Επιτροπή ερευνητών, προκειμένου να εντοπίσει τον γεροντότερο άνθρωπο στη Γη. Και περνώντας από χωριό της Ινδίας, συνάντησαν αυτόν που ζητούσαν. Ένα άτομο υπέρηγο, ρυτιδωμένο και φορτωμένο με πολλά χρόνια στην πλάτη. Πλησίασαν και τον ρώτησαν «πού νομίζεις ότι οφείλεται η μακροζωία σου». Κι εκείνος απάντησε ότι, στη ζωή του ήταν πάντα συντηρητικός, δεν κάπνιζε, δεν έπινε ποτά, δεν ξενυχτούσε, πρόσεχε το φαγητό του κ.τ.τ. Και στην ερώτηση «πόσων χρόνων είσαι» απάντησε 115. Αμέσως άστραψαν τα φλας, φωτογραφήθηκε ως ο γηραιότερος άνθρωπος, πήραν συνέντευξη και η επιτροπή ανεχώρησε. Περνώνας όμως από άλλο χωριό, συνάντησαν άλλο άτομο, πολύ πιο γέρικο και πολύ πιο καταβεβλημένο, από το προηγούμενο, οπότε τα πράγματα άλλαξαν. Πλησίασαν και του έθεσαν το ίδιο ερώτημα, για το που οφείλεται η μακροζωία του, κι εκείνος απάντησε, πως είχε ζωή άτακτη, κάπνιζε πολύ, του άρεσαν πολύ το ποτό, οι γυναίκες, τα ξενυχτία, δεν πρόσεχε τη διατροφή του κλπ. Κι όταν τον ρώτησαν πόσων χρόνων ήταν, εκείνος απάντησε...67.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΜΑΡΚΟΣ ΝΙΚ. ΧΑΛΑΡΗΣ
ΦΗΡΟΣΤΕΦΑΝΙ - ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ
Τηλ. 22860-23229 - 22860-23750

Και στη Σαντορίνη έχουμε το δικό μας άνθρωπο, το συμπαιρωτή μας το Μάρκο (γιο της Μαρίας του Νικολιού). Πρόθυμος πάντα, έχει τα μέσα, την πείρα και τη δυνατότητα για να εξυπηρετήσει όσους επισκέπτονται το γραφείο του.

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΘΥΜΑΜΑΙ...

Από το
ΓΙΑΝΝΗ ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ 1821 ΣΤΗ ΝΗΣΙΔΑ ΓΥΑΛΙ ΚΑΤΕΥΝΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΦΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Μόνιμο φόντο στο οπτικό πεδίο καθενός, που ζει στη Νίσυρο αποτελεί η νησίδα Γυαλί, η οποία βρίσκεται στα βόρεια του νησιού. Μια νησίδα καταπράσινη, που κρατεί στα έγκατά της πλούσια ορυκτά κοιτάσματα, ένεκα των οποίων, τα τελευταία χρόνια, πέφτει βορά της εξορυκτικής σκαπάνης. Παρουσιάζει όμως και αρχαιολογικό ενδιαφέρον, αλλά και ιστορία, που έγραψε στα χρόνια των αγώνων του 1821, φιλοξενώντας στους υπήνεμους κόλπους της τα πλοία του ελληνικού στόλου. Κι αυτήν ακριβώς την πλευρά αποσκοπεί να φιλοξενήσει και να φωτίσει η στήλη, στα πλαίσια του εορτασμού των 200 χρόνων από την κήρυξη της Επανάστασης.

Το Γυαλί και στο βάθος η Κως

Ήταν μήνας Ιούλιος του 1821, μόλις τρεις μήνες μετά την έναρξη του αγώνα. Οι Ελληνικές δυνάμεις, γεραίες και ναυτικές, αν και ήταν αριθμητικά μικρότερες και απειροπτόλεμες, κατάφεραν νικηφόρα πλήγματα, το ένα ισχυρότερο από το άλλο, στις δυνάμεις του εχθρού. Ιδιαίτερα επιτυχείς και νικηφόρες ήταν οι κατά θάλασσαν επιχειρήσεις, όπου ο τουρκικός στόλος υπό τον Ναύαρχο Χοσρέφ, δεχόταν καιρούς πλήγματα, σε κάθε συνάντησή με τα Ελληνικά πλοία. Όπως αναφέρουν στα απομνημονεύματά τους βετεράνοι ναυμάχοι των χρόνων εκείνων, μια τέτοια συνάντηση έγινε στο δυτικό θαλάσσιο χώρο, μεταξύ Κω και Νισύρου, όμως λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών δεν προχώρησαν σε εχθροπραξίες, αλλά έπλευσαν, ο τουρκικός στόλος προς την Κρήτη, ο δε Ελληνικός, υπό την διοίκηση του Ναυάρχου Γιακουμή Τομπάζη και των Υποναυάρχων Νικολάου Αποστόλη επικεφαλής της δύναμης των Ψαρών και Γκίκα Τρούπη των Σπετσών, έπλευσαν προς τη νησίδα Γυαλί της Νισύρου, όπου και αγκυροβόλησαν την 21η Ιουλίου 1821.

Σύμφωνα με τις υπάρχουσες ιστορικές πηγές, την περίοδο εκείνη, μεταξύ των Ελλήνων καπετανίων ανέκυψαν διαφωνίες, διότι διεπιτιώοντο ότι η τουρκική ναυτική δύναμη στο Αιγαίο ολοένα ενισχύεται και καθίστατο υπέρτερη των ελληνικών, γι' αυτό και άρχισε να κερδίζει έδαφος το ερώτημα κατά πόσον έπρεπε να συνεχιστεί ή να διακοπεί ο αγώνας. Το κλίμα αυτό, καθιστούσε ολοένα και πιο ορατό τον κίνδυνο διάσπασης της ενότητας των καπετανίων, με δυσμενείς επιπτώσεις στην πορεία του αγώνα. Τότε κατά ευτυχή συγκυρία, βρισκόταν στην ιδιαίτερη πατρίδα του την Πάτμο, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόφιλος, ο Παγκώστας, ο οποίος ανησυχούσε με τη δημιουργηθείσα κατάσταση και αποφάσισε να παρέμβει κατευναστικά. Επισκέφτηκε το Γυαλί, μίλησε στα πλοία, μίλησε στους Αξιωματικούς και τα πληρώματα και μάλιστα τέλεσε θεία λειτουργία και όπως γράφουν οι ιστορικοί, συγχώρησε τα πληρώματα και τους επέτρεψε να κοινωνήσουν και να μη τηρήσουν τη νηστεία του Δεκαπενταύγουστου, όπως και όλες τις άλλες νηστείες, κατά τη διάρκεια του αγώνα. Η παρέμβαση αυτή του Πατριάρχου επέδρασε θετικά. Διαδόθηκε μεταξύ όλων των μαχομένων μονάδων και είχε ως αποτέλεσμα να επέλθει σύμφωνια και ομοφωνία μεταξύ των διαφωνούντων και να συνεχιστεί ο αγώνας με τη γνώση, νικηφόρα σε κάθε περίπτωση, έκβαση.

Το ιστορικό Άγιο Ποτήριο

ΚΑΙ ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ ΤΟΥ ΜΙΑΟΥΛΗ

Με τη βελτίωση του καιρού η μοίρα του στόλου απέπλευσε από το Γυαλί. Υπάρχει όμως μέχρι σήμερα εκεί ένα πηγάδι, γνωστό ως «το πηγάδι του Μιαούλη», στο οποίο, αναφερόμενος ο Σχολάρχης Γεώργιο Παπαδόπουλο στο βιβλίο του «Νισυριακών Ημερολόγιον του έτους 1923», επικαλείται τη μαρτυρία του πατέρα του και μετέπειτα παπα-Γιάννη Ζαπέτη, ο οποίος υπηρέτησε σε πλοίο του ελληνικού στόλου ως ναυτόπαις κατά την επανάσταση. Δηλώνει λοιπόν ότι, «μετά την ναυμαχία του Γέροντα, γεννημένην την 29ην Αυγούστου 1823 ο ελληνικός στόλος αφού κατεναυμάχησε τον τουρκικό, έπλευσε προς νότον και μετά την Κω, λόγω άπνοιας, αλλά και στερήσης τροφών κατέπλευσαν εις τον λιμένα της νησίδος Γυαλί προκειμένου να προμηθευθούν, κατά το σύνθημα, τροφές από τη Νίσυρο. Νερό όμως δεν υπήρχε και ο ίδιος, που ως ψαράς είχαν επισκεφθεί πολλές φορές το Γυαλί, υπέδειξε στο ναύαρχο Μιαούλη κάποιο σημείο, που ανέβλυζε νερό και εκείνος αμέσως έδωσε την εντολή να σκάψουν και να ανοίξουν πηγάδι, αυτό που υπάρχει μέχρι σήμερα». Από την περιγραφή αυτή και από τη φράση «κατά το σύνθημα» προκύπτει ότι, εκτός από τα προαναφερθέντα, και άλλες φορές ελλειμνίστηκαν στον όρμη της νησίδος Γυαλί πλοία του στόλου, κατά τη διάρκεια του αγώνα, πράγμα όμως που, σε καμιά από τις μέχρι τώρα γνωστές ιστορικές μαρτυρίες δεν επι-

προκειμένου να προμηθευθούν, κατά το σύνθημα, τροφές από τη Νίσυρο.

Νερό όμως δεν υπήρχε και ο ίδιος, που ως ψαράς είχαν επισκεφθεί πολλές φορές το Γυαλί, υπέδειξε στο ναύαρχο Μιαούλη κάποιο σημείο, που ανέβλυζε νερό και εκείνος αμέσως έδωσε την εντολή να σκάψουν και να ανοίξουν πηγάδι, αυτό που υπάρχει μέχρι σήμερα». Από την περιγραφή αυτή και από τη φράση «κατά το σύνθημα» προκύπτει ότι, εκτός από τα προαναφερθέντα, και άλλες φορές ελλειμνίστηκαν στον όρμη της νησίδος Γυαλί πλοία του στόλου, κατά τη διάρκεια του αγώνα, πράγμα όμως που, σε καμιά από τις μέχρι τώρα γνωστές ιστορικές μαρτυρίες δεν επι-

ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ κ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΣΤΕΡΕΩΣΗΣ ΤΟΥ ΟΞΟΥ

Με πρωτοβουλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κώου και Νισύρου κ. Ναθαναήλ, επανήλθε στην επικαιρότητα το θέμα της στερέωσης του Οξού της Σπηλιανής, μετά την ολοένα επιδεινούμενη κατάσταση και τον υφιστάμενο κίνδυνο ατυχήματος από κατολισθήσεις, ιδιαίτερα προς την πλευρά των Χοχλάκων.

Με πρόθεση την επανέναρξη των στερεωτικών εργασιών, ανατέθηκε από τον Μητροπολίτη Ναθαναήλ στον Πολιτικό Μηχανικό Νίκο Γιαννιό η σύνταξη και υποβολή στη Μητροπολή ενημερωτικής έκθεσης, στην οποία καταγράφονται οι αναγκαίες παρεμβάσεις για τη συντήρηση της υπάρχουσας κατάστασης και τη θεραπεία των υπαρχουσών αστοχιών στα έργα της πρώτης φάσης (1980), για την αντιμετώπιση των αστοχιών και ελλειμματικών εκτελέσεων των έργων της δεύτερης φάσης (1914-1915) και για την αποκατάσταση

βλαβών, αντιμετώπιση της επικινδυνότητας λόγω διολισθήσεων και πτώσεων βράχων και για ολοκλήρωση της στερέωσης του βράχου προς τη Νότια πλευρά. Στην έκθεση επιστημαίνεται και η ανάγκη καθαρισμού των πρανών από ετοιμόρροπους όγκους, για προστασία του χώρου από όμβρια ύδατα, για την κατάργηση βόθρων από την περιοχή των κτισμάτων της Μονής, προστασία και ανάδειξη του Μεσαιωνικού τείχους κλπ.

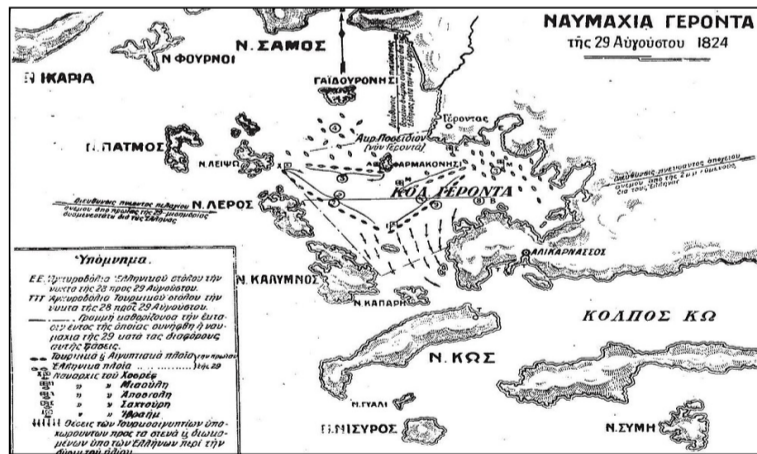
Ο Νίκος Γιαννιός εισηγείται επίσης τη συγκρότηση επιτροπής, η οποία θα αναλάβει να προωθήσει τις αναγκαίες διαδικασίες, όσον αφορά τη σύνταξη της μελέτης, ανάθεση του έργου, εξασφάλιση πιστώσεων κλπ. Ήδη οι προτάσεις έγιναν αποδεκτές από τον Μητροπολίτη, ο οποίος, μετά από εισήγηση του κ. Γιαννιού, προέβη στη συγκρότηση:

α.- Επιστημονικής Επιτροπής, με Πρόεδρο το Νίκο Γιαννιό, Αντιπρόεδρο το Γεώργιο Βουγιουκαλάκη, Γραμματέα τον Οδυσσέα Σακελλαριδίδη και μέλη τους Γεώργιο Ελευθεριάδη, Ευάγγ. Σταυριανό, Μιχ. Σακελλαριδίδη, Ανδρόμαχη Καρανίκη, Κλέαρχο Μαλέα, Θεοδοσία Οικονομίδη και Κώστα Ν. Πατρίκη, και

β.- Τεχνικής Επιτροπής, με Πρόεδρο το Νίκο Γιαννιό και μέλη τους Γεώργιο Βουγιουκαλάκη, Οδυσ. Σακελλαριδίδη, Γεώργιο Ελευθεριάδη και Ευάγγ. Σταυριανό.

Σε πρώτη φάση, η επιστημονική επιτροπή απέστειλε ενημερωτική επιστολή προς το Δήμο και τους Νισυριακούς Συλλόγους της διασποράς, των οποίων ζητείται η συμπαράσταση αλλά και η οικονομική ενίσχυση, προκειμένου η προσπάθεια, που ξεκίνησε να μπορέσει να οδηγηθεί σε αίσιο αποτέλεσμα.

βεβαιώνεται. Αλλά και ένα άλλο σημείο της αφήγησης, γεννά αμφιβολίες. Λέει ότι η μοίρα του στόλου, υπό τον Μιαούλη έπλευσε προς Νότον και έφθασε στο Γυαλί, μετά τη Ναυμαχία του Γέροντα, που έγινε στις 29 Αυγούστου 1823, ενώ η ιστορία αναφέρει πως η Ναυμαχία έγινε ένα χρόνο μετά, στις 28 Αυγούστου 1824 και πως αμέσως μετά ο ελληνικός στόλος έπλευσε βόρεια για να απελευθερώσει τη Σάμο, όπως φαίνεται και στο χάρτη, που δημοσιεύεται (με τις κοκκίδες στο βόρειο μέρος απεικονίζονται τα ελληνικά πλοία

και με τις γραμμές νότια, τα τουρκικά). Έτσι η μόνη ιστορικά τεκμηριωμένη περίπτωση κατάπλου του ελληνικού στόλου στο Γυαλί, είναι αυτή που προαναφέρθηκε, υπό τον Ναύαρχο Τομπάζη και τους Υποναυάρχους Αποστόλη και Τσούπη. Να ανοίχτηκε άραγε, τότε το πηγάδι και από σύγχυση, το όνομά του να αποδόθηκε στον Μιαούλη, μια και το όνομά του συνδέθηκε αργότερα στενά με τον αγώνα του '21; Να σημειωθεί ακόμα ότι, τα προαναφερθέντα γεγονότα έλαβαν χώρα στον πρώτο χρόνο του αγώνα, τότε που ο Μιαούλης, αφανής ακόμα, μετέχει ως απλός καπετάνιος του δικού του πλοίου, με περιορισμένες αρμοδιότητες, στη μοίρα, που πολεμούσε στην περιοχή της Ύδρας, Νότια της Πελοποννήσου. Όπως αναφέρει η ιστορία, ο Μιαούλης ανεδείχθη ως ηγετική φυσιογνωμία στο δεύτερο χρόνο του αγώνα και προήχθη στο βαθμό του Ναυάρχου, με τον οποίο, δυο χρόνια μετά, πήρε μέρος στη ναυμαχία του Γέροντα.

Υ.Γ.

α.- Το Άγιο Ποτήριο, με το οποίο ο Πατριάρχης κοινωνήσε τα πληρώματα, το είχε δανειστεί από την Ι.Μονή της Πάτμου, στις οποίες το μουσείο φυλάσσεται μέχρι σήμερα ως ένα πολύτιμο ιστορικό κειμήλιο. Και

β.- Η νησίδα Γυαλί έχει το μεγάλο προνόμιο, να δεχθεί την επίσκεψη δυο Πατριαρχών, του Πατριάρχου Αλεξανδρείας Θεόφιλου, όπως προαναφέρθηκε και του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, κατά την ιστορική επίσκεψή του στη Νίσυρο τον Αυγούστο του 2001.

ΠΗΓΗ:

α.- Απομνημονεύματα του Ναυάρχου Κ. Νικοδήμου, παλαμάχου ναυμάχου του 1821.

β.- Προσωπικόν Ημερολόγιον Ανδρέα Μιαούλη.

γ.- «Δοξίμιον ιστορικόν περί της Ελληνικής Επανάστασεως» του ιστορικού ερευνητή Ι. Φιλήμονος.

δ.- Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, (εξδοτική Αθηνών).

ε.- Γ. Φωτόπουλου Ιστορία των κατά θάλασσαν αγωνισμάτων του ιερού των ελλήνων αγώνων.

στ.- ΓΕΝ Ναυτική Εποποιία 1821.

ΠΡΟΣ ΣΥΡΡΙΚΝΩΣΗ ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΛΤΑ ΕΝΤΟΝΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΟΤΑ

Όλο έχει προκαλέσει η ψήφιση Νόμου, που προβλέπει τη συγχώνευση ταχυδρομικών τομέων, μείωση των ανά την χώρα γραφείων ΕΛ-ΤΑ και κατάργηση ταχυδρομικών καταστημάτων σε απομακρυσμένες περιοχές. Η επικείμενη εφαρμογή του Νόμου, θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στη διακίνηση τόσο της αλληλογραφίας, όσο και των κάθε είδους αντικειμένων, που διακινούνται μέσω των ΕΛΤΑ, ενώ θα δυσχεράνει και την ανταπόκριση του κοινού, ιδίως των μικρών και απομονωμένων περιοχών, στις κάθε είδους οικονομικές δυσκολίες τους.

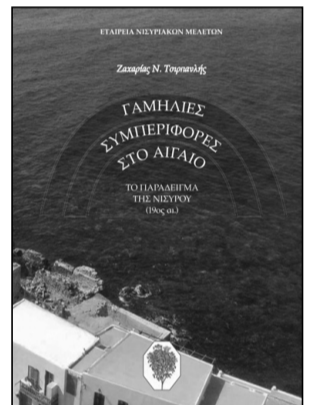
Το θέμα έχει προκαλέσει διαμαρτυρίες και κινητοποιήσεις παραγόντων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μεταξύ των οποίων και ο Δήμαρχος Νισύρου Χριστόφορος Κορωνάιος, ο οποίος σε επιστολή του προς όλους τους συναρμόδιους Κρατικούς φορείς, εξέφρασε την ανησυχία του ίδιου και της κοινωνίας του νησιού μας, επιστημαίνοντας το γεγονός ότι, το Ταχυδρομικό Γραφείο Νισύρου, πέρα από την κύρια αποστολή του, όσον αφορά τη διακίνηση της αλληλογραφίας, διανέμει συντάξεις σε 100 και πλέον συνταξιούχους, διεκπεραιώνει χρηματοοικονομικές συναλλαγές, διακινεί εμβάσματα, τα οποία δεν εξυπηρετούνται μέσω του μοναδικού Τραπεζικού καταστήματος, ενώ εξυπηρετεί το κοινό στην εξόφληση υποχρεώσεων προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Κοινής Ωφέλειας.

Επιστημαίνει τέλος πως, η Νίσυρο είναι ένα απομονωμένο ακριτικό νησί, δίπλα στη παραμεθόριο γραμμή και οι κάτοικοί του προσπαθούν να επιβιώσουν κάτω από αντίξοες συνθήκες. Το ενδεχόμενο κατάργησης του Ταχυδρομικού Γραφείου, το οποίο αποτελεί μια από τις τελευταίες υπηρεσίες, που έχουν απομείνει στο νησί, είναι βέβαιο πως θα ενισχύσει έτι περαιτέρω την απομόνωση των κατοίκων, αλλά και την τάση φυγής και εγκατάλειψης των μικρών νησιών. Καταλήγοντας ο Δήμαρχος προτείνει στη διοίκηση των ΕΛΤΑ, πριν από τη λήψη οριστικής αποφάσεως, να γίνει σε διαβούλευση, ενημέρωση των τοπικών αρχών και ανταλλαγή απόψεων, προς εξεύρεση λύσης κοινής αποδοχής.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΝΙΣΥΡΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Ενημερώνουμε όλους τους ενδιαφερομένους, ότι το μνημειώδες πόνημα του συμπατριώτη μας καθηγητού κ. Ζαχαρία Τσιρπανλή με τίτλο «ΓΑΜΗΛΙΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ. ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ. 19ος ΑΙΩΝ», στο οποίο ο καταξιωμένος ακαδημαϊκός δάσκαλος με μοναδικό τρόπο προχώρησε στην καταχώριση και επιστημονική ανάλυση των νισυριακών προικοσυμφώνων του 19ου αιώνα, έως το 1894, έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα της Εταιρείας μας, στο Κεφ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ.

Με την ανάρτηση αυτή, παρέχεται η δυνατότητα στον κάθε ενδιαφερόμενο, να εντοπίσει και να μελετήσει τα προικοσύμφωνα των προγόνων του, να πληροφορηθεί πτυχές της κοινωνικής ζωής του νησιού μας και να ανακαλύψει τυχόν άγνωστους συγγενείς του.

Μαζί με τις θερμές ευχαριστίες μας προς τον σεβαστό καθηγητή, τον συνοδεύουν οι ευχές μας να είναι πάντα καλά και να συνεχίζει την προσφορά νέων εγγενεστων καρπών των πνευματικών ικανοτήτων του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θεωρούμε υποχρέωσή μας να ευχαριστήσουμε και δημοσίως τους συμπατριώτες μας Νίκο Κ. Σφακιανό και Μιχάλη Ν. Φραζή για την οικονομική τους ενίσχυση προς την Εταιρεία μας. Στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε οι πρωτοβουλίες αυτές μας ενισχύουν και μας δημιουργούν υποχρέωση για συνέχιση του έργου μας για το καλό της αγαπημένης μας Νισύρου. Αθήνα Φεβρουάριος του 2021

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ.

Μικρά μα... ενδιαφέροντα

ΜΕΙΩΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ

Το δημοτικό Συμβούλιο Νισύρου, προκειμένου να αμβλύνει τις δυσμενείς, για τους συνδημότες του, οικονομικές συνέπειες από την πανδημία, αποφάσισε:

α.- Τη μείωση κατά 50% όλων των υφιστάμενων συντελεστών των τελών και δικαιωμάτων ύδρευσης και αποχέτευσης.

β.- Τη μείωση κατά 10% των υφιστάμενων συντελεστών του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού.

γ.- Την απαλλαγή από την προσαύξηση, λόγω εκπρόθεσμης καταβολής των δημοτικών τελών.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΛΩΝ

Σε εργασίες ανακαίνισης και εκτεταμένης συντήρησης του Κοιμητηρίου των Πάλων προέβη ο Δήμος. Συγκεκριμένα ανοίχτηκαν νέοι τάφοι, κατασκευάστηκε νέο οστεοφυλάκιο και έγινε διαμόρφωση και ευπρεπισμός του εσωτερικού και του περιβάλλοντος χώρου.

Μηχανές σκαφών
αναψυχής
TWIN MARIN
Γενικοί αντιπρόσωποι
Ρόδου
Νίκος &
Απόστολος
Παριανός
ΡΟΔΟΣ

ΝΙΣΥΡΙΚΑ ΜΑΝΤΑΤΑ

ΣΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ Η ΝΙΣΥΡΟΣ ΣΤΟΧΟΣ Η ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ο Δήμος Νισύρου, όπως αναφέρεται σε Δελτίο Τύπου, προχωρεί στη συμμετοχή σε Ευρωπαϊκά ερευνητικά και χρηματοδοτικά προγράμματα, μέσω των οποίων θα ενισχυθεί η προσπάθεια για την ενεργειακή και αειφόρο ανάπτυξη του νησιού μας. Ποιο συγκεκριμένα, επιδιώκεται η συμμετοχή:

- Στο πρόγραμμα EUCF, με στόχο τη χρηματοδότηση μελετών και την παροχή υποστήριξης σε έργα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και ανάπτυξης φωτοβολταϊκών συστημάτων στις δημοτικές υποδομές.
- Στο πρόγραμμα NESOL, με στόχο τη στήριξη και ωρίμανση της μελέτης, που συντάχθηκε, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (γράφουμε σε άλλη στήλη) και αποβλέπει στην ανάπτυξη φωτοβολταϊκών συστημάτων.
- Στο πρόγραμμα IANOS με στόχο την εφαρμογή στη Νίσυρο ενεργειακών εξοπλισμών προγραμμάτων και τη διερεύνηση συγκεκριμένων κοινωνικο-οικονομικών παραγόντων.
- Στο πρόγραμμα PRODESA, με επιδίωξη την ανάπτυξη τεχνολογίας, για εφαρμογή σε ανάλογες δράσεις σε δημοτικά κτήρια και υποδομές σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.
- Στο πρόγραμμα INTERREG με στόχο την ενεργειακή εξοικονόμηση και επίτευξη χαμηλών ρύπων, στα πλαίσια της ανάπτυξης ήπιων μορφών ενέργειας.

Παράλληλα ο Δήμος σε συνεργασία με το Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδος, επιδιώκει την ένταξη του Ηφαιστείου της Νισύρου, στο δίκτυο προστατευόμενων περιοχών υψηλής Γεωλογικής σημασίας, με τίτλο Παγκόσμια Γεωπάρκα UNESCO. Το δίκτυο στοχεύει στην προστασία των περιοχών αυτών και στην ανάπτυξη εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΑΝ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΜΟΝΟΠΑΤΙΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

Ολοκληρώθηκε στη Νίσυρο το πρόγραμμα συντήρησης μονοπατιών, που είχε ξεκινήσει ο Δήμος. Παλιά εγκαταλελειμμένα και ασυντήρητα μονοπάτια, εντός των οικισμών, επισκευάστηκαν, διανοίχθηκαν, συντηρήθηκαν, προστέθηκαν νέα σκαλοπάτια και δοθέντα στην κυκλοφορία. Όπως αναφέρεται σε Δελτίο Τύπου του Δήμου, επισκευάστηκαν:

- 1.- Στο Μανδράκι:
 - α.- το μονοπάτι που συνδέει τον Άγιο Σάββα, από οικία Λαδερού με τον περιφερειακό δρόμο, στην τοποθεσία Κρίος (οικία Μούρα), διευκολύνοντας και την πρόσβαση στο Δημοτικό Σχολείο. Η διαδρομή φωτίστηκε με την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σωμάτων.
 - β.- το μονοπάτι, από το Ιατρείο προς τον περιφερειακό δρόμο, στη θέση Σκαλί, διευκολύνοντας τη διακίνηση των κατοίκων της περιοχής.
 - γ.- το μονοπάτι από το Λαγκάδι ως το Παλιόκαστρο, το οποίο τυγχάνει της προτίμησης περιπατητών τουριστών.

- δ.- κι εκτός οικισμού, το μονοπάτι από τον αγροτικό δρόμο προς το εκκλησάκι της Φανερωμένης στη θέση Καρδιά, καθιστώντας ευχερέστερη την προσέλευση επισκεπτών στο αξιολόγο αρχαιολογικό μνημείο.
- 2.- Στους Πάλους:
 - α.- το μονοπάτι Βουρδουμάνου, από την παραλία μέχρι το κύριο οδικό δίκτυο, παρακάμπτοντας τη μεγάλη στροφή του παλαιού δημοτικού σχολείου.
 - β.- το μονοπάτι από τις Λιές προς την Παχειά Άμμο
 - 3.- Στον Εμπορείο, όλα τα μονοπάτια, που είχαν κλείσει από καταρρεύσεις οικιών
 - 4.- Στα Νικιά το μονοπάτι, που οδηγεί από το σταθμό των αυτοκινήτων, ως την κορυφή του λόφου του Προφήτη Ηλία, ενώ επισκευάστηκαν και οι υποχωρήσεις του δρόμου στην Κάτω Γειτονιά.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ ΧΡΙΣΤΟΦΗ ΚΟΡΩΝΑΙΟ

Χρονιά της πρωτοφανούς πανδημίας, του πρωτόγνωρου φόβου, της απώλειας ζωής εκατοντάδων χιλιάδων συνανθρώπων μας σε όλα τα μέρη της γης, έφυγε. Ο τρόπος ζωής ολόκληρης της ανθρωπότητας άλλαξε, οι ατομικές μας ελευθερίες περιορίστηκαν και η μεγαλύτερη παγκόσμια οικονομική ύφεση μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, επηρέασαν και την τελευταία γωνιά του πλανήτη μας.

Μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, η Νίσυρος, η Νισυρική κοινωνία, στάθηκε όρθια και υγιής. Ο Δήμος μας με αλληλεγγύη και φροντίδα αντιμετώπισε με επιτυχία τις δυσκολίες που προέκυψαν από αυτή την πρωτοφανή πολυεπίπεδη παγκόσμια κρίση. Η τουριστική κίνηση στο νησί παρουσίασε μεγάλη πτώση, όμως, με τη δημιουργία θέσεων εργασίας στο Δήμο αποσοβήθηκαν οι μεγάλοι βαθμοί οι κοινωνικές επιπτώσεις. Η κοινωνική πολιτική της Δημοτικής αρχής αποτέλεσε ένεση ελπίδας στην κοινωνία. Η δημιουργία της κοινωνικής δομής «Είμαστε Κοντά σου», προσέφερε υπηρεσίες στον τομέα της υγείας των κατοίκων του νησιού μας. Κανένας δεν νόσισε. Η συνεργασία με όλους τους τοπικούς φορείς, ιδιαίτερα με την εκκλησία και τον στρατό, συνέβαλαν στη μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Το 2020 δεκάδες έργα δημοπρατήθηκαν, ο βιολογικός καθαρισμός χρησιμοποιήθηκε από το υπουργείο εσωτερικών και οι μελέτες των έργων υδρευσης και αποχέτευσης του Μανδρακίου και των Πάλων ολοκληρώθηκαν. Ξεκίνησαν οι εργασίες του μεγάλου έργου της υδρευσης των οικισμών Εμπορείου και Νικειών. Η μελέτη του λιμανιού του Μανδρακίου δημοπρατήθηκε, ο δρόμος του Σταυρού ολοκληρώθηκε, το γήπεδο προδιαγραφών FIFA παραδόθηκε στους νέους της Νισύρου, το υδατοδρόμιο βρίσκεται στην τελευταία στροφή του δρόμου εγκατάστασης του και για την πολυπόθητη επισκευή των Δημοτικών Ιματικών λουτρών πολύ σύντομα θα υπάρξουν αποτελέσματα. Δεκάδες έργα ολοκληρώθηκαν, όπως η ανακαίνιση του Ζωσιμοπούλειου θεάτρου, η ανακαίνιση του «Καρβαΐνιου σχολείου», η ανακαίνιση του κοιμητηρίου των Πάλων, η ανακαίνιση του κοινοτικού κτιρίου των Νικειών, η ανακαίνιση του Ηφαιστειολογικού Μουσείου, η ανακαίνιση του κτιρίου «λουτρά» και των δημόσιων τουαλετών στα Νικιά, η αναμόρφωση του προαυτίου του Δημοτικού σχολείου, πολλά μονοπάτια επιδιορθώθηκαν, κλπ. Οι εργασίες σε όλα τα επίπεδα συνεχίζονται με γοργούς ρυθμούς. Φέτος οι πληρωμές του Δήμου μας πλησίασαν τα 3, 5 εκατομμύρια ευρώ, και το οικονομικό απόθεμα του Δήμου μας έχει φθάσει σε πρωτοφανές επίπεδο. Η χρηστή διακυβέρνηση και η εξοικονόμηση πόρων που εφαρμόζει η Δημοτική αρχή έχουν αποτελέσματα. Η άψογη λειτουργία της οικονομικής υπηρεσίας του Δήμου μας, των ειδικών συμβούλων του Δημάρχου και του συνεργείου μας, αποδίδουν καρπούς.

Οι κοινωνικές αρχές που μας διέπουν, οι αξίες μας βασισμένες στην αγάπη και την κοινωνική αλληλεγγύη, μας οδηγούν στο νέο έτος 2021 που μόλις ανέτειλε.

Το 2021 φέρνει νέες προκλήσεις που η Δημοτική αρχή με όραμα και επαγρύπνηση θα διαχειριστεί. Προχωρούμε πάντα μπρός με όραμα και πρόγραμμα.

Χριστοφής Ι. Κορωνάιος
Δήμαρχος Νισύρου

ΕΚΕΥΓΧΡΟΝΙΣΤΗΚΕ Ο ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΝΙΣΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΤΑ ΝΙΚΙΑ

Στη συμπλήρωση και στον εκσυγχρονισμό των οργάνων του Σεισμολογικού Σταθμού της Νισύρου προέβη το Γεωδυναμικό Ινστιτούτο του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών. Όπως αναφέρεται σε Δελτίο Τύπου του Δήμου, ειδικό επιστημονικό κλιμάκιο επισκέφτηκε τη Νίσυρο και προέβη στην εγκατάσταση στο Σταθμό νέου αισθητήρα ισχυρής εδαφικής κίνησης καθώς και νέων οργάνων καταγραφής και τηλεμετρικής μετάδοσης δεδομένων. Επιπλέον, στα πλαίσια της επιχειρημένης αναβάθμισης, επέκτασης και ενσωμάτωσης νέων σεισμολογικών σταθμών, το κλιμάκιο προέβη στην εγκατάσταση και δεύτερου Σταθμού στην περιοχή των Νικιών, με στόχο τη συνεχή παροχή στοιχείων προς το επιχειρησιακό κέντρο του Γεωδυναμικού Ινστιτούτου. Είναι πια δεδομένο ότι, χάρι στην προνομιακή γεωγραφική και γεωλογική θέση του ηφαιστείου, οι σεισμολογικοί σταθμοί της Νισύρου αποτελούν αξιόπιστο παράγοντα ενημέρωσης, όσον αφορά τη σεισμική και ηφαιστειακή δραστηριότητα τόσο στην περιοχή της Νισύρου, όσο και στην ευρύτερη περιοχή του Νοτιοανατολικού Αιγαίου.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ ΣΧΕΔΙΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΩΝ ΠΗΓΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Προγραμματική σύμβαση υπεγράφη μεταξύ του Δήμου Νισύρου και του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, με στόχο την ανάπτυξη και υλοποίηση ολοκληρωμένου σχεδίου αξιοποίησης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ώστε η Νίσυρος να καταστεί ενεργειακά αυτόνομη.

Στο πλαίσιο της σύμβασης έχει ήδη γίνει καταγραφή των ενεργειακών καταναλώσεων της Νισύρου, διερευνήθηκε το διαθέσιμο ενεργειακό δυναμικό του νησιού, παρουσιάστηκαν οι πλέον ελκυστικές ενεργειακές επιλογές, όπως η αξιοποίηση του ηλιακού δυναμικού, για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και την ενίσχυση της ηλεκτροκίνησης και συντάχθηκε πολυσέλιδη επιστημονική έκθεση, στην οποία περιλαμβάνονται και προτάσεις χρηματοδότησης, από εθνικούς και ευρωπαϊκούς πόρους, της ενεργειακής αυτονομίας του νησιού.

Ηδη έχει ολοκληρωθεί η πρώτη φάση συνεργασίας και σε δηλώσεις τους τόσο ο Δήμαρχος Χριστοφής Κορωνάιος, όσο και ο Αντιπρόεδρος έρευνας του Πανεπιστημίου Ιωάννης Καλλδέλλης, διεβεβαίωσαν για τη δέσμευσή τους να συνεχίσουν τη συνεργασία τους, ώστε η Νίσυρος να γίνει ενεργειακά αυτόνομη, με όλα τα οφέλη, που θα προκύψουν για την τοπική κοινωνία και την οικονομία του νησιού. Η φωτογραφία είναι από τη συνάντηση του Δημάρχου με τον Αντιπρόεδμο του Πανεπιστημίου.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ Α/ΓΕΣ

ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ ΝΙΣΥΡΟΥ

Τη Νίσυρο επισκέφτηκε στις 19 του περασμένου Δεκεμβρίου ο Αρχηγός ΓΕΣ Αντιστράτηγος Χαράλ. Λαλούσης, προκειμένου να απευθύνει ευχές για τα Χριστούγεννα στους άνδρες της τοπικής στρατιωτικής δύναμης και να ενημερωθεί για τον βαθμό ετοιμότητάς της, στα πλαίσια της ανάγκης επαγρύπνησης των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, λόγω της εξ Ανατολών εκπεμπόμενης πολεμικής απειλής.

Λόγω των περιορισμένου χρόνου της επίσκεψης, τον Α/ΓΕΣ υποδέχθηκε στο ελικοδρόμιο ο Δήμαρχος Χριστοφής Κορωνάιος, συνοδευόμενος από μέλη του δημοτικού συμβουλίου και τον διεβεβαίωσε τόσο για την αγαστή και αρμονική συνεργασία της τοπικής στρατιωτικής δύναμης με το Δήμο, όσο και για τη στήριξη της τοπικής κοινωνίας στην ιερή αποστολή της μονάδας, για την πρόσπιση της εθνικής κυριαρχίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Πατρίδας μας. Επίσης, με την ευκαιρία αυτή του εξέφρασε την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες του Δήμου και του λαού της Νισύρου, για τη συμβολή

Από τη συνάντηση του Δημάρχου με τον Α/ΓΕ

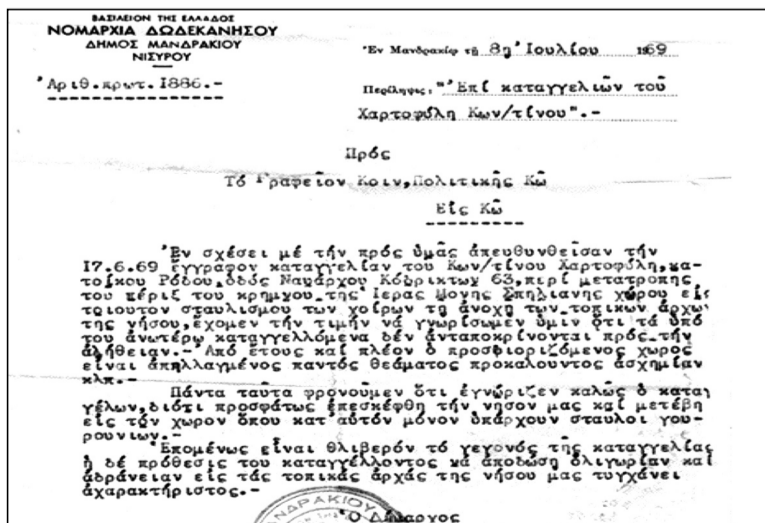
της ΜΟΜΚΑ στη ταμειοδότηση του δρόμου προς Άργος -Ηφαιστείο. Ο Α/ΓΕΣ μετά από ολιγόωρη παραμονή, ανεχώρησε από τη Νίσυρο, συνεχίζοντας την περιοδεία του σε άλλες μονάδες των ακριτικών νησιών.

Η καμάρα στους χοχλάκους «έχει τη δική της ιστορία», που μπορεί να μην «την έγραψε κάποιος στον τοίχο με μπογιά», αλλά η πρώτη πράξη, είναι γραμμένη σε μια αλληγορική από επιστολά, και επίσημη έγγραφη. Δεν «την έγραψαν παιδιά», αλλά απ' την μια μεριά ήταν δυο νεαροί τότε κι από την άλλη, η εξουσία. Βέβαια, από τότε, «κύλιε ο καιρός κι η ιστορία πέρασε εύκολα από τη μνήμη στην καρδιά», κατά πως λέει και η στιχουργός στο γνωστό τραγούδι.

Θα θυμούνται βεβαίως οι πιο παλιοί, ότι εκεί στην καμάρα, ήταν κτισμένες ξεροτράχαλο, 7-8 μάντρες στις οποίες εκτρέφοντο χοίροι και κάθε τόσο, οι ιδιοκτήτες τους τις καθάριζαν, μεταφέροντας με το κουτσουκλό θάλασσα, και λόγω και της φυσικής κλίσεως του εδάφους, κυλούσαν τα βρομόνερα στη θάλασσα, δίπλα στους λουόμενους που συνήθιζαν να κολυμπούν εκεί. Και όχι μόνο αυτό. Πολλές φορές και οι χοίροι απολάμβαναν το μπάνιο τους σε απόσταση λίγων μέτρων από τις, συνήθως γυναίκες, λουόμενες στη θέση εκείνη.

Σ' εμάς τους νεαρούς τότε, η κατάσταση αυτή δεν ήταν ευχάριστη, το συζητούσαμε μεταξύ μας, φωνάζαμε, και εκτονωνόμασταν. Και φτάσαμε στο 1969, οπότε, υπηρετώντας στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Ρόδου ως Υπολιμεναρχής, είχα πάει στη Νίσυρο αρχές Ιουνίου και το πρόβλημα των χοίρων αποτέλεσε το θέμα των συζητήσεων με τους φίλους. Με την επιστροφή στη Ρόδο, απέστειλα επιστολή στο Γραφείο Κοινωνικής Πολιτικής Κω με κοινοποίηση στο δήμο Νισύρου, ζητώντας την παρέμβασή τους ώστε να σταματήσει το απαράδεκτο φαινόμενο. Και τότε, εκδηλώθηκε το ενδιαφέρον των αρμοδίων, όπως αποδεικνύεται από την επιστολή που δημοσιεύεται παραπλεύρως. Ο συμπαθής κατά τα άλλα άρχων του τόπου μας, δεν ευθύνεται για το περιεχόμενο της επιστολής, γιατί θεωρώ ότι την συνέταξε ο αστυνομός. Την κοινοποίησαν και στον Κεντρικό Λιμεναρχή Ρόδου, ίσως για να με κάνει «ντα». Ενώ ο δήμος ισχυρίζεται ότι «από έτους και πλέον είχαν απομακρυνθεί οι χοίροι», το Γραφείο Κοινωνικής Πολιτικής, με ενημέρωσε

Η ΚΑΜΑΡΑ ΣΤΟΥΣ ΧΟΧΛΑΚΟΥΣ «έχει τη δική της ιστορία» Του Κώστα Χαρτοφύλη

ότι όπως διεπίστωσαν, οι χοίροι είχαν απομακρυνθεί, «τον παρελθόντα Α-πρίλιο», δηλαδή μόλις 1,5 μήνα πριν την καταγγελία. Έλα όμως που, πράγματι ο Θεός αγαπά τον νοικοκύρη. Την ίδια περίοδο, έγινε κατολισθηση από τον οξό, οπότε, στην απάντησή μου, τονίζαταν, «πώς

είναι δυνατόν, κατά τις πρόσφατες κατολισθήσεις βράχων από τον οξό της Παναγιάς, να σκοτώνονται χοίροι, άλλοι να τραυματίζονται και άλλοι να εγκλωβίζονται μέσα στις μάντρες τους από τα μπάζα, αφού σύμφωνα με τους ισχυρισμούς σας, είχαν απομακρυνθεί, από έτους και πλέον». Υπάρχουν και άλλες λεπτομέρειες, που αποδεικνύουν τις πραγματικές προθέσεις τους, τις οποίες παραλείπω. Μετά απ' αυτό, οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι δεν ετόλμησαν να απαντήσουν, αλλά οι χοίροι συνέχισαν να παραμένουν εκεί με όλα τα άλλα επακόλουθα. Ένα ή δυο χρόνια μετά, ευρισκόμενοι στους χοχλάκους μόνοι με τον αείμηστο φίλο τον Ντίνο τον Παπαδέλια, αποφασίσαμε, «να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας». Γκρεμίσαμε μόνοι μας όλα τα «κρεμμύρια», διώχνοντας τους χοίρους, άλλους προς το «Μολύβι» κι άλλους προς την τοποθεσία «Χοίροι». Αυτό ήταν. Τα κρεμμύρια δεν ξαναχτίστηκαν και οι χοίροι δεν ξαναεμφανίστηκαν στους χοχλάκους. Δεν ξέρω αν οι ιδιοκτήτες πληροφορήθηκαν τους δράστες, εγώ πάντως δεν δέχθηκα κάποιο παράπονο.

Έτσι φθάσαμε στη σημερινή μορφή της καμάρας, που όλοι την καμαρώνουμε. Όμως, ένας συμπατριώτης μας, μου θύμισε την μικρή μας ιστορία την οποία ο Ντίνος του είχε αποκαλύψει. Και εγώ, κάθουμι και σκέπτομαι. Τα έκανες τότε που ήσουν νέος. Συνέχισες όμως από τότε. Οι θιγόμενοι, σε απειλούν, σε υβρίζουν, προσπαθούν να σε απαδώσουν, χρησιμοποιούν ανέντιμες τακτικές για να σε πλήξουν. Αξίζει τον κόπο; Χωρίς δεύτερη σκέψη, αξίζει, για τη Νίσυρο, αφού εγώ, μόνο στενοχώριες κερδίζω. Αλλά, χαλάλι. Γιατί για μας η Νίσυρος είναι κάτι το ιδιαίτερο ιερό. Εδώ ανοίξαμε τα μάτια μας και πρωτοείδαμε τον κόσμο. Εδώ μεγαλώσαμε με τις χιλίες στερήσεις της εποχής εκείνης. Κάθε σημείο της, κρύβει και μια γλυκιά ανάμνηση των παιδικών μας χρόνων. Εδώ, στα χώματά της, αναπαύονται αυτοί που αποτελούν για μας ότι το ιερότερο υπάρχει. Για μας η Νίσυρος δεν είναι τόπος που προσφέρεται για πλουτισμό. Για μας αποτελεί ιδέα. Και για τις ιδέες αγωνιάμε χωρίς την προσδοκία κέρδους, οφέλους. Ας το καταλάβουν αυτό οι όψιμοι δήθεν φίλοι του νησιού μας.

«Για τη Νίσυρο ρε» παραφράζοντας την γνωστή ρήση της ολυμπιονίκου μας.